

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noaptea?
Isaia 21:11

Cu anexa lunară
BULETIN PENTRU MARTORII LUI IEHOVA
Anul IV. — Mai 1935. — No. 5

Conținutul:

Bătălia lui Iehova, partea V-a. . . 71
Profeție despre arbori, partea I-a: 78

Apare odată pe lună
Editori:
SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.
Soc. Anonimă de Editură
Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori—
zice Iehova—
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMA

Str. Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a euzat sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s-au născut ca păcătoși și n-au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s-a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Slove. Că Isus Cristos este funcționarul principal și că el și-ar vrea să aparțină dreptul de a domni peste toți urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt mărtorii săi și că au datoria și privilegiul să dea mărturie despre supremația lui Iehova și să proclamă hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a stărșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatornicii și vor trăi vecinic pe pământ.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	120.-
Pentru străinditate:	Lei	150.-
Cehoslovacia:	Coroane	24.-
Francia:	Franci francezi	20.-
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele Unite:	Dol.	1.50

în slăpănuitorii egoiști de sub conducerea lui Satan? Arată cu texte din Scriptură care este modul potrivit de a se purta și de a luera al aceluia care au făcut un legământ de a face voința lui Dumnezeu și dacă acest mod de a luera a și fost urmat într'adevăr de aceia care au fost luași în acest legământ.

Min. 16, 17. Cine a fost Abimelec? Pe cine a reprezentat el, după numele lui? Cum s'a manifestat aceasta în „creștinătate”? Arată cum rudenția dintre Abimelec și Gheleon se potrivește în tabloul profetic?

Min. 18. Explică procederea egoistă a lui Abimelec care este raportată în Judecătoarii 9:1. Ce fapte importante raportează Scriptura despre Sihem care fac din acel oraș un simbol potrivit?

Min. 19, 20. Aplică partea tabloului prezentată în versetul 2.

Min. 21. Cum se împlinește versetul 3?

Min. 22--24. Care fapte ale preoșinții „creștinătății” arată că partea tabloului descrisă în versetul 4 s'a împlinit?

Min. 25--27. Descrie ce s'a întâmplat în „creștinătate” în împlinirea a ceea ce s'a preumbrat sau prezis în partea întâia a versetului 5. Cum s'a împlinit restul versetului?

Min. 28. Cum s'au adunat în „creștinătate” „locuitorii din Sihem” și au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul, de lângă stăpul de aducere aminte, sădit în Sihem?

Min. 29--31. Arată împlinirea versetului 7.

(W. T. din 15 Martie, 1935).

A V I Z

Cu ocaziunea săptămânei de lucru din 15 Martie, frații au fost avizați că președintele și membrii broșurii în serie sunt valabile numai pentru cele 8 zile de lucru, iar broșurile cari rămân după săptămâna de lucru, ac le se socotesc cu prețul întreg.

Din mai multe grupe, administratorii de literatura n'au raportat câte serii le-au mai rămas, astfel la Societate a rămas nearanjat lucrul cu serile mai mult de o lună și întrucât nu s'a mai putut aștepta, a trebuit să se aranjeze. Ca bază pentru aranjarea lor, s'au luat în considerare raporturile de lucru al fiecărei grupe, din cari rapoarte s'a constatat câte serii s'au răspândit în săptămâna de lucru și câte le-au mai rămas.

Literatura vândută în săptămâna de lucru, conform raportului de lucru, s'a socotit cu prețul de serie, iar cele rămase s'au socotit cu prețul întreg, scăzând din preț bonificația. Acestea s'au contabilizat în contul fiecărei grupe și s'a făcut un extras de cont.

Dacă se va găsi grupe cari au vândut mai multe broșuri în serie la frați, decât au raportat în raportul de lucru, atunci aceasta trebuie să o aranjeze în grupă. Frații cari au cumpărat în serii și au și achitat costul lor, însă nu le-au răspândit pe toate, accia să plătească diferența de preț, iar ce nu se va putea în felul acesta aranja, acolo să aranjeze din bonificațiile ce sunt strânse în casa grupului local, deoarece la Societate nu se mai poate corecta în contabilitate.

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

„Pentru Iehova și pentru Gheleon”. — Judecătorii 7:18.

PARTEA V-a

IEHOVA, după ce a început odăla, prin prea iubitul său Fiu, mai marele Gheleon, să execute judecata sa împotriva organizației dușmanului, nu va înceta lupta până ce nu o va fi curățat eu totul. Iehova a făcut să se serie înainte de aceasta cu multe veacuri judecata sa împotriva lui Satan și a aliașilor săi neleguiți; și acum în aceste „zile din urmă” îi place să facă cunoscut martorilor săi credincioși însemnarea acestor declarațiuni profetice și cum vor fi executate judecățile sale. Dumnezeu a permis lui Satan și organizației sale să existe mai departe încă sute de ani după însemnarea judecății de nimicire a lor până când va sosi timpul demonstrării puterii nemărginite a lui Iehova Dumnezeu și până când martorii săi vor fi proclamați numele său peste întreg pământul. Acum a sosit ziua răfuirii când dușmanii săi vor lunge țărâna. (Psalm 72:9) Aceasta înseamnă că ei toți vor pieri. (Psalm 92:9) Aceste declarațiuni ale lui Iehova au fost scrise pentru încurajarea și întărirea rămășiței în acest timp când dușmanii au devenit atât de semeți și apăsători. „Și-i vei face ca un cuplor aprins, în ziua când te vei arăta; Domnul îi va nimici în mânia lui, și-i va mânca focul. Le vei șterge sămânța de pe pământ, și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor. Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbăvi”. (Psalm 21:9-11) „Brațul drept” al lui Iehova este — prea iubitul său Fiu, Christos Isus, mai marele Gheleon, și acela care execută judecățile lui Iehova. „Îi se va ridica mâna peste potrivnicii tăi, și toți vrăjmașii tăi vor fi nimicii!” — Mica 5:9.

Iehova zice prin profetul său Moise: „Când voi ascuți fulgerul săbiei mele, și voi pune mâna să fac judecata, mă voi răsbuna împotriva potrivnicilor mei, și voi pedepsi pe cei ce mă urăsc. Sabia mea le va înghiți carnea, și-mi voi îmbăta săgețile de sânge, de sângele celor uciși și prinși, din capetele frunțiișilor vrăjmașului”. (Deuteronomul 32:41, 42) Acesta va fi sfârșitul tuturor celor răi. (Naum 1:9) Aceste declarațiuni clare ale Cuvântului lui Dumnezeu iluminează tabloul profetic al lui Gheleon și sunt o altă dovadă că Armagedonul va însemna justificarea completă a numelui lui Iehova.

Schimbare de tablou

Madianiții fugiseră spre răsărit „până la hotarul dela Abel-Mehola lângă Tabat”. Locul amintit mai la urmă a fost locul de naștere al profetului Eliseu. Aici pare a se fi oprit dușmanul, și în timp ce și-a organizat din nou ostirile, Gheleon a adunat în grabă noi recruti. „Bărbaii lui Israel s'au strâns, cei din Neftali, din Așer și din tot Manase, și au urmărit pe Madian”. (Judecătorii 7:23) Fără îndocală cei 9,700 de oameni care au fost aruncați sau reprobați la proba apei și cei 22,000 care au fost trimiși înapoi din cauza fricii lor, au fost aduși pe front pentru o nouă acțiune. Faptul, că oamenii care au fost lepădați odăla, au fost chemați acum din nou, lui Iehova permisi să ne încurce. Să ne cugețăm mereu la ceea ce Iehova a făcut acolo un tablou ca să prezentăm și să reprezinte ce vrea să facă cu puțin timp

înainte de Armagedon și în decursul lui. Izraeliții n'au făcut altceva decât c'au jucat rolurile împărșite lor. Oamenii în ei înșiși n'au fost de nici o importanță reală. Întocmai după cum în unele tablouri descrise în Biblie omul a fost întrebuințat ca să joace un rol dublu, adică două roluri, așa este și aici. Gheleon și cei trei sute de oameni ai săi începuseră lupta împotriva dușmanului însă ea nu era sfârșită. Până la acest punct în tablou cei trei sute au reprezentat pe urmașii adevărași ai lui Christos Isus, pe rămășița de sub conducerea directă a lui Christos Isus, a mai marelui Gheleon. Acum însă tabloul se schimbă și arată sau preumbrește că oastea cerească a lui Iehova, adică armata invizibilă, intră în luptă și urmărește și nimiceste înfrădător pe dușman. Toți oamenii pe care Gheleon i-a adunat acum în jurul său, afară de cei trei sute, au reprezentat oastea invizibilă a Domnului. Mica ceată de trei sute a făcut lucrul de mărturie și a băgat spaimă mare în dușmani și astfel i-a făcut să se arunce unul asupra altuia și să fugă. Această parte a tabloului corespunde altui tablou al lui Dumnezeu pe care l-a făcut să fie descris în capitoul al nouălea al profetiei lui Ezechiel.

În această profecie a lui Ezechiel apare un om cu o călmară la brâu și el merge prin oraș și face un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem, și aceasta a preumbrit lucrul de mărturie al rămășiței. Acestui om îi urmează în tabloul Ezechiel „șase oameni” cu instrumente sau unelte de nimicire și fac lucrarea de măcelărire; acești șase oameni reprezintă oastea invizibilă a Domnului. Așa este și în tabloul Gheleon, adică mai marele numără care intră acum în acțiune reprezintă pe oastea cerească care implinește nimicirea dușmanilor. În această parte din urmă a tabloului profetic Gheleon clasele numite „servul rău”, „omul păcatului” și „fiul pierzării”, inclusiv preoștii, apăsători și crudă, formează o parte a organizației dușmanului și sunt reprezentați cu deosebire prin Amalechiți, care au fost aliații lui Madian. Cu alte cuvinte: toți dușmanii lui Dumnezeu se află pe o parte, și pe cealaltă parte a tabloului sunt cei leali și credincioși care sunt devotați lui Iehova și lui Christos Isus.

Asupra rămășiței lui Iehova care este acum pe pământ apasă acum jugul apăsător al Madianiților aniișici și al aliașilor lor, al reprezentanților organizației lui Satan, însă Scriptura arată că Domnul va rupe jugul acesta la începutul luptei Armagedonului. Acest jug apăsător va fi rupt de mai marele Gheleon, Christos Isus, și el face aceasta la puțin timp după răfuita sine a puterii sale și după începerea domniei sale după cum este scris: „Jugul care apasă asupra lui (asupra rămășiței), tolagul care leagă spina, și iaua celui ce-l asuprea, le-ai sfărâmat Iehova prin brațul său drept, Christos Isus, ca în ziua lui Madian (în ziua epul lui Madian). Căci orice încălțăminte, orice călăuză, orice vâlmășala luptei, și orice halnă de rășcoiu, și orice sânge, și orice aruncare în Madian, și Armagedon, și orice să fie arse de foc, și orice să fie zdrobit, și orice să fie

născut, un fiu ni s'a dat, și domnia se va odihni pe următorul lui". (Isaia 9:1-6: În bătălia Armagedonului Iehova va face prin marea Ghedeon un sfârșit deplină tuturor nelegiuirilor. „Cu niște valuri ce se varsă peste mal, va nădădea locul ei, și va urmări pe vrăjmașii lui până în iulua-ree. Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zadărnicește! Neorocirea nu va veni de două ori". — Naum 1:8, 9.

Oaste cerească

⁶ Christos Isus, care este marea Ghedeon: aduce în acest loc toate oștirile sale cerești în luptă, și aceasta este preambrit aici prin lucrarea lui Ghedeon. „Ghedeon a trimis soli în tot muntele lui Efraim, ca să spună: Pogoriți-vă înaintea lui Madian, și tăiați-le trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan. Toți bărbații lui Efraim s'au strâns, și au pus stăpânire pe trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan". (Judecătorii 7:21 Aceasta arată că Christos Isus înaintează acum la luptă în contra dușmanului și ca el este a oștire cerească. Efraim nu reprezintă aici pe clasa „Iurmei mari", cum s'a sugerat în legătura cu profetia lui Osea 7:8. Efraim reprezintă aici oastea cerului care luptă sub conducerea lui Christos. Ascultând de porunca lui Ghedeon „toți bărbații lui Efraim s'au strâns, și au pus stăpânire pe trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan", lăundu-le astfel dușmanilor la acei punct retragerea. Tabloul profetic arată acum că dușmanul nu poate găsi nici o cale de scăpare; și aceasta este în armonie exactă cu o altă profecie scrisă la porunca lui Iehova. „Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru păvâzătorii (frunzașii, turmelor!" (Jeremia 25:35) Intocmai după cum niciunul dintre adoratorii lui Baal n'a scăpat de sabia lui Iehu, tot așa și în Armagedon niciunul dintre dușmani nu va scăpa de nimicire prin mâna lui Christos Isus și a oștirilor sale. — 2 Impărați 10:21, 25; Ezechiel 9:5, 6.

Oreb și Zeeb

⁷ Darea de seamă descoperă că Madian a avut doi regi și numele lor au fost Zebah și Zalmuna; și că au existat și doi stăpânitori subordonați sau „căpetenii ale lui Madian", Oreb și Zeeb. Numele acelor doi bărbați și însemnarea lor ajută a ilumina tabloul. Numele „Oreb" înseamnă „corb", o pasăre necurăță și neagră, și șireală, viclenă și inteligentă. Citatul următor este descrierea făcută de un autor hinc cunoscut: Corbul aparține familiei Corvidae, și aceasta are varietăți numeroase în Palestina. El se aseamănă cu cioara, însă este mai mare; culoarea sa neagră este mai scilpitoare; și el are o inteligență mai mare. Expresivitatea feței sale are ceva înspăimântător și viclen; și poate că aceasta a contribuit la aceea că corbul are reputațiunea printre popoare, care locuiesc departe unele de altele, că el are știință supranaturală. Un scriitor zice că mirosul de putrezire este atât de plăcut pentru corbi încât atunci când trec în șor peste oi și simt un astfel de miros scot un strigăt și un cronecânt puternic. Probabil că atunci când trec în șor peste o locuință de a omului de asemenea arafă, prin strigătul lor când de acolo iese un miros de boală sau cadavru; și poate că de aceea s'a născut ideea că cronecântul unui corb înseamnă o veste a morții. — „Pelcubels", „Bible Dictionary", pagina 549.

⁸ Sfânta Scriptură ne spune că Iehova a arătat căpetenia și oștirile corbilor (Luca 12:24; 1 Impărați 17:4-6); și că aceea că corbul a fost privit ca pasăre necurăță. (Leviticul 11:15) Iehova a făcut dintr'un motiv special să fie amintiți cu numele. În acest tablou profetic Oreb (corb); și Zeeb. Noi putem fi siguri că ei au fost amintiți pe o anumită parte a organizațiunii lui Satan. Căpetenii și oștirile necurăte făcând mai sus cu unele fapte înțeleșcute. Există oameni care se ocupă cu

o așa zisă „activitate religioasă" și care susțin a fi reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ: și acești oameni poartă pururea haine negre. Ei cel puțin așa își închipuiesc că se află în favoarea lui Dumnezeu și au acces special la Cuvântul său, care este singurul dela care se poate primi hrană spirituală. Aceste pasări anumite ale ierarhiei romano-catolice sunt foarte rafinate. Ei sunt calculatori, vicleni și tețele și întreaga înfățișarea lor are ceva înspăimântător sau sinistru în sine. Ei se bucură de reputațiunea printre națiuni de a avea „cunoștință supranaturală" și ei sunt priviți de mulți oameni de pe pământ ca singurii păzitori pământești ai secretelor cerului. Ei au un miros bun și simt repede unde este aproape moartea, și apoi sunt imediat la fața locului ca să deie ceace ei numesc „ultima împărțășire" și apoi să lăcezeze o sumă frumoșică pentru înmormântare și o sumă și mai mare dela prietenii în viață a mortului sub pretextul că ei l'ar putea scote cu rugăciunile lor afară din purgatoriu. Numai prin viclenia lor rafinată și prin reputațiunea lor de a avea „știință supranaturală" le reușește să poarte pe oameni în felul acesta de nas. La început au fost în favoarea Domnului; însă prin lăcomia lor nesățioasă și egoistă au devenit necurați. Despre corbul carnivor (care se hrănește cu carne) se spune că el în lăcomia sa scote ochii altor creaturi cu ciocul. Cuvântul lui Dumnezeu zice că corbi scot ochii înțelegerii. (Proverbe 30:17; Clasa de preși amintită mai sus face locuială aceasta; ei scot ochii înțelegerii cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu și adevărului și astfel fac pe mulți ca în cele din urmă să-și bată joc de Dumnezeu și să disprețuiesc și să batjocorească organizațiunea sa. Ei sunt mai cu seamă aceia care cu ocazia executării conspirațiunii împotriva organizațiunii lui Iehova săvârșesc fapte brutale deschise pe pământ.

⁹ Numele „Zeeb" înseamnă „lup", și acesta este o fiară șireată, viclenă și setoasă de sânge. (Jeremia 5:6; Habacuc 1:8, 9) Lupul omoară în mod crud și viclen numai din poftă rea de omor și după aceea lasă pe corbi să mănânce cadavru. Lupul este un simbol și o ilustrațiune potrivită a membrilor „brațului tare al legii", care împlinesc porunca preoșimii egoiste și să poartă crud cu martorii lui Iehova. Ei merg și pun la cale adevărate hătuții a martorilor lui Iehova, și născocesc învinuiri false împotriva lor și-i fac să sufere. Ei fac aceasta pentruca prin influența exercitată în favoarea lor din partea celor ultra-religioși, să-și poartă menșinea slujba. Această pasăre necurăță și această bestie răpitoare, care sunt descrise în tabloul profetic, descopăr însușirile sau tendențele bestiale, viclene, pătrunzătoare, crude și tâlhărești ale anumitor „fii ai lui Satan" ce sunt activi pe pământ. Ei sunt dușmanii lui Dumnezeu, deoarece, ei sunt instrumente de șireală a Diavolului și de aceea arată darea de seamă că ei au fost uciși la porunca Domnului: „Au pus mâna pe două căpetenii ale lui Madian: Oreb și Zeeb; au ucis pe Oreb la stâncă lui Oreb, și au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urmărit pe Madian, și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon de cealaltă parte a Iordanului". — Judecătorii 7:25.

¹⁰ Faptul că Oreb a fost ucis la stâncă, arată că acești oameni asemănători corbilor — care au susținut că ei s'arvesc pe Dumnezeu și pe Christos Isus, și că au devenit necredincioși și au lepădat pe Piatra Christos Isus când a fost așezat ca temelie principială a organizațiunii lui Dumnezeu. Dar cu toate acestea, ei pretind că organizațiunea lor bisericăscă ar fi zidită pe temelie apostolilor lui Christos și a urmașilor săi. (Malei 16:18) Din cauza necredincioșiei lor și din priclă cu ei lepădat pe Christos, Regele, Piatra le va fi șireală pe care au lepădat-o, zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri? De aceea, vă spun că împărăția

lui Dumnezeu va fi luată dela voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele covenite. Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera". (Matei 21:12-14) „Ah! fiica Babilonului, sortită pustirii, ferice de cine-ți întoarce la fel răul pe care ni l-ai făcut! Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi, și-i va zdrobi de stâncă!" — Psalm 137:8, 9.

12 Zeeb a fost ucis la „teascul lui Zeeb", și aceasta arată că lupii societății omenești vor fi ucși când Christos Isus „va cădea cu picioarele teascului vinului mănii aprinse a atotputernicului Dumnezeu". (Apocalips 19:15) Omorirea celor două căpetenii și aducerea căpetelilor lor la Ghedeon a preumbră năvălirea anumitor membri ai organizației lui Satan care desfășoară acum o activitate păgubitoare pe pământ. Aceste adevăruri se fac cunoscute în timpul prezent spre încurajarea rămășiței. Iehova Dumnezeu îi zice: „Totuși, așa vorbește Domnul Dumnezeu oștirilor: Poporul meu, care locuiește în Sion, nu te teme de Asirian (cel mai înalt ofițer al lui Satan, Gog, și instrumentele sale subordonate); da, el te lovește cu nuiaua, și își ridică toiagul asupra ta, cum făceau Egiptenii (în zilele lui Moise). Dar, peste puțină vreme, pedepsa va înceta, și mânia mea se va întoarce împotriva lui, ca să-l nimicescă. Domnul oștirilor va învărti biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la stâncă Oreb; și își va mai ridica toiagul odată asupra mării (când Moise a dat mării semnul să se închidă deasupra Egiptenilor), ca odinioară în Egipt (când va nimici pe Gog și pe toată banda sa de conspiratori". — Isaia 10:21-26.

Arzând de dorința de a lupta

13 Văzând că în acest capitol Efraim reprezintă oștirile invizibile ale lui Christos Isus, observați cum s-au adresat lui Ghedeon și și-au făcut cunoscut dorința lor arzătoare de a lua parte la lupta lui Iehova împotriva dușmanilor săi: „Bărbații lui Efraim au zis lui Ghedeon: Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat, când ai plecat să te lupți împotriva lui Madian? Și au avut o mare ceartă cu el". (Judecătorii 8:1) Aceasta nu înseamnă că în rândurile armatei invizibile a lui Christos Isus ar fi mânie de a muștra, ci această dare de seamă s'a scris, evident, în scopul de a mări efectul tabloului și pentru a arăta: 1) că Iehova Dumnezeu nu trebuie să mobilizeze pe toate oștirile cerești ca să poată câștiga biruința; 2) că lucrul de mărturie care trebuie împlinit de rămășița pământescă sub conducerea lui Christos trebuie să fie făcut înainte de lucrarea de nimicire a armatei invizibile; și 3) că luptătorii din oastea invizibilă a Domnului, din pricina devotamentului lor față de Iehova, ar dori de dorința de a lua parte la bătălia împotriva organizației dușmanului pentru ca să aibă o parte la justificarea numelui lui Iehova.

14 Răspunsul lui Ghedeon este o adevărată deplină a concluziunii de mai sus: „Ghedeon le-a răspuns: Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor rămase în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui Abiezer?" (Judecătorii 8:2; „Abiezer" înseamnă aici casa lui Ghedeon și reprezintă în tablou eu deosebite pe partea pământescă a acestei case, adică pe rămășița, pe care Ghedeon a însărcinat-o cu proclamarea adevărului prin care se va începe lupta. „Bărbații lui Efraim" și alții cu ei, care apar aici în tablou sunt oastea invizibilă a Domnului care va ataca ca să deie lupta până la sfârșit. Limba plină de figuri întrebuințată de Ghedeon: „Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor... decât culesul întregii vii?" arată clar că organizațiunea dușmanului în această luptă este „via pământului". — Apocalips 14:18-20.

15 Mai departe Ghedeon a zis în răspunsul său bărbaților lui Efraim: „In mâinile voastre a dat Dumnezeu

pe căpeteniile lui Madian: Oreb și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi? După ce le-a vorbit astfel, li s'a potolit mânia". (Judecătorii 8:3) Această parte a tabloului arată că oastea dușmanului, inclusiv clasa Oreb și Zeeb, va fi ucisă de armata invizibilă a Domnului și că rămășița nu va avea nimic de-a face cu năvălirea lor. Ghedeon a reprezentat pe Christos Isus și răspunsul său este o expresiune a părerii sau eugerării lui Christos, asta va să zică că în rândurile organizației Domnului nu domnește învidiozitate sau ceartă. — Filipeni 2:3.

16 Pentru încurajarea pe mai departe a rămășiței credincioase în această zi plină de primejdii descoperite Iehova prin acest tablou profetic că rămășița chiar și în decursul luptei Armagedonului va fi înmădă într-o ramură oarecare a serviciului Domnului. Ghedeon a ajuns la Iordan, și l-a trecut, el și cei trei sute de oameni cari erau cu el, obosiți, dar urmărind mereu pe vrăjmaș". (Judecătorii 8:1) Aceasta arată că rămășița credincioasă se compune din unii ca aceia care „urmează pe Miel ori unde merge" și până când și ultimul dintre dușmani va fi nimic. Domnul în bunătața sa socotește rămășiței o parte la faptele sale vitejești împotriva oștirilor lui Satan. Se arată că Domnul nu va lăsa ca rămășița să fie învelită în decursul bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. Cei credincioși vor cânta fără îndoielă, în timp ce bătălia va fi lăsată, mărirea lui Iehova și a impulericului său cel înalt. Din tablou reiese că deși cei trei sute erau obosiți au urmărit mereu pe vrăjmaș. Aceasta arată că rămășița lui Dumnezeu nu va ceda oboselii cărnii ei se va grăbi mai departe chiar și dacă aceasta va cere mai mare încordare a puterilor corporale. Aceasta este preumbră în mod simbolic și prin lupta poporului de legământ al lui Dumnezeu împotriva Amalechitilor în Susa, în Persia. (Ester 9:13-16) Poate că așa pare ca și cum ceala pământescă a Domnului este obosită sau istovită; totuși Christos Isus conduce lupta și el nu cunoaște înfrângere. „Trestia frântă (chiar și dacă va părea așa, totuși) n'o va zdrobi, și mucul care mai arde încă (chiar și dacă va arăta așa, totuși) nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr". — Isaia 42:3, 4.

17 Tabloul profetic arată acum pe Ghedeon și pe oamenii săi pe partea de răsărit a Iordanului în apropierea localității Sucot, care loc a trebuit să fie de o importanță oarecare deoarece a avut șaptezeci de iepreși și bătrâni. „El a zis celor din Sucot: Dați-mi, vă rog, câteva pâni pentru poporul care mă însoțește, căci sunt obosiți, și sunt în urmărirea lui Zeeb și Talmuna, împărății Madianului". (Judecătorii 8:5) Bărbații din Sucot, care nume înseamnă „colibă", adică arată ocuparea de posturi sau slujbe, sunt o ilustrațiune potrivită a clasei „servului rău", și în aceasta sunt cuprinse și elementele politice și religioase ale „creștinătății", cari susțin a sta pe partea Domnului dar în realitate ajută pe dușman și-l sprijinesc și-l servesc. În August, 1923 s'a proclamat în mod public cu ocazia congresului din Los Angeles mesajul „Avertisment" și curând după aceea acest mesaj a fost împărțit, după ce mai întâi s'a tipărit în milioane de exemplare și în diferite limbi în întreaga „creștinătate". De atunci încoace mai marele Ghedeon, Christos Isus, a avertizat pe popor în continuu să se păzească de agenții lui Satan și l-a sfătuit să se pazească pe partea lui Iehova și să deie mărtorie lui Iehova ajutor și încurajare. De aceea oamenii politici-religioși și deosebite aceia care au cunoștință despre Cuvântul lui Dumnezeu n'au scuză pentru tratamentul rău pe care aplică mărtoriei lui Iehova și pentru împotrivirea față de ei.

18 Funcționarii din Sucot și sprijinitorii lor au dat mânași de Domnul „cu capre". (Judecătorii 8:6) Poporul Domnului, Căpeteniile din Sucot au dat mânași. Este oare mâna lui Zeeb și Talmuna în bătălie? ca să dăm mâna oștirii tale? (Judecătorii 8:7) Căpeteniile din Sucot au dat mânași. Încredere în Dumnezeu

deon de a îmbăli pe Madianiți și ei s'au temut de răzbumarea Madianiților cu toate că aceștia se aflau în fugă sălbatică. Tot așa și în ziua de astăzi, în această zi rea, oamenii politici-religioși și clasa numită „omul păcatului” nu au credința adevărată în Dumnezeu și Christos și se tem de puterea și influența altora în organizațiunea lui Satan. Ei lucrează deci mâna în mână cu prigonitorii activi ai poporului lui Iehova și prin aceasta iau o atitudine împotriva Domnului. Neîntind ei pentru Domnul sunt împotriva lui. — Matei 12:30.

¹⁹ Ghedeon și oamenii lui au fost istoviți și slăbânzi; totuși au arătat mai departe credință tare în scopul lui Iehova de a le da pe dușman în mâinile lor ca să fie nimicit, și această credință în Dumnezeu i-a îmbaldit și le-a dat curaj și nădejde tare. „Și Ghedeon a zis: Ei bine! după ce Domnul va da în mâinile noastre pe Zebah și pe Talmuna, voi voi scărpiina carnea cu spini din pustie și cu mărieini”. (Judecătorii 8:7. Aceste cuvinte ale lui Ghedeon către căpeteniile din Sucot corespund cuvintelor Domnului Isus Christos, ale mari marelui Ghedeon, către clasa „caprelor”: „Apoi va zice celor dela stânga lui (caprelor): Duceți-vă dela mine, blestemăților, în locul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! Găci am fost slăbând, și nu mi-ați dat să mănănc; mi-a fost sete, și nu mi-ați dat să beau... Și aceștia vor merge în pedeapsa vecinică”. (Matei 25:41-43, 46) În timpul prezent există oameni care cu toate că văd că martorii lui Iehova fac lucrul său cu dreptate prin faptul că fac cunoscut pe Dumnezeu și împărăția sa, și cu toate că le-ar putea da ajutor, totuși s'au mai bucurat cu prigonitorii activi ai unșilor lui Dumnezeu și în modul acesta înmulțesc greutățile celor credincioși.

²⁰ Ghedeon, plin de zel pentru numele și onoarea lui Iehova, a continuat urmărirea dușmanului urcându-se pe dealurile dinaintea lui deși era slab de loame și obosit. „De acolo s'a suit la Penuel, și a făcut celor din Penuel aceeași rugămintă. Ei i-au răspuns cum îi răspunseseră cei din Sucot”. (Judecătorii 8:8) Când a ajuns la Penuel a vorbit căpeteniilor deacolo tot așa ca celor din Sucot. Ghedeon reprezintă aici pe „răzbumătorul sângelui” și de aceea a trebuit să urmărească pe dușmani până când a ucis pe ucigașii fraților săi. — Judecătorii 8:18, 19; Numerii 35:17-21.

²¹ Penuel a fost destul de mare și de important ca să susțină un turn și aceasta arată că acei oameni au avut odată o celulă sau un refugiu. Penuel înseamnă „fața lui Dumnezeu”. Chiar și dacă au văzut odată fața lui Dumnezeu, aceasta este îndurarea sa, atitudinea lor față de Ghedeon și modul cum s'au purtat cu el arată că ei au pierdut această favoare, prin urmare n'au mai privit fața lui. Din turnul lor din care se vedea până departe au putut să vadă că Ghedeon a gonit pe dușmani și că el, evident, se află în favoarea lui Dumnezeu; cu toate că au văzut aceasta n'au arătat credință în Dumnezeu și de sigur nici iubire frățoasă pentru tovarășii lor Izraeliți. Ei s'au lăsat stăpâniți de frica de dușman și n'au arătat credință în Dumnezeu și în unșul său. Acei oameni din Penuel au reprezentat cu deosebire pe „servul rău” care el a bucurat odată de favoarea lui Dumnezeu însă după aceea s'a întors dela Dumnezeu când Christos Isus, mari marelui Ghedeon, a apărut și a pus-o la probă. Din acel timp clasa „servului rău” a fost neînțeles în armonie cu dușmanul și au sprijinit mai departe pe stăpânitorii acestei lumi rele pe care-i numesc „stăpânitorii înalte”. Ei au avut ocazie să servească pe Dumnezeu și pe mari marelui Ghedeon, Christos Isus, însă egoismul lor i-a condus pe o cale contrară. Ei nu seamănă cu clasa Ionadab, adică ei nu arată apreciere față de îndurarea și îndulțirea lui Dumnezeu față de ei. Ei au fost ca și oamenii din Sucot și de aceea le-a vorbit Ghedeon în acele cuvinte. „Și Ghedeon a neglijat să spună oamenilor din Penuel că să se întorsă în vînt”. (Ibidem) Tot așa și rămasla credin-

cioasă n'a neglijat să arate clasei „servului rău” ce va face Domnul cu ea în conformitate cu declarațiunea sa. „Și a zis și celor din Penuel: Când mă voi întors în pace, voi darăma turnul acesta”. (Judecătorii 8:9) Ghedeon a știut că Iehova a fost împotriva lui Penuel și că l va da peiră la timpul său. Așa s'au și acuma umășii credincioși ai lui Christos Isus cu Dumnezeu este împotriva „clasei „servului rău” și că Christos o va nimici cu totul. Barbații din Penuel au căutat să fie prieteni ai Madianiților și în aceasta au reprezentat pe membrii clasei „servului rău” care caută să fie prieteni ai acestei lumi rele și cu deosebire al elementului stăpânitor politic-religios al acestei lumi; și prin aceasta se arată ei dușmani ai lui Christos. Aceștia nu vor fi cruțați nicidecum în lupta Armagedonului.

Stăpânitori răi

²² Șefii celor doi prinți sau două căpetenii ale lui Madian amăbite mai sus au fost doi regi, și aceștia reprezintă, după cum se pare, stăpânitorii atât în partea invizibilă cât și cea vizibilă a organizațiunii lui Satan, aceasta este puterea care stăpânește organizațiunea nelegiuită și luptă împotriva Domnului și a unșilor săi. Baza organizațiunii lui Satan este comerțul sau traficul cu omeni ca marfă. „Prin mărieina negoșului lău le-ai umplut de silație... prin nedreptatea negoșului lău, și-ai spureat locașurile sfinte”. (Ezechiel 28:16-18; vezi „Justificare”, volumul 2, pagina 97, în englezeste: Paterile stăpânitoare atât ale părții vizibile cât și ale celei invizibile a organizațiunii lui Satan sunt setoase de sânge și nu se dau înapoi dela nimic când urmăresc scopul lor nelegiuit. La urma urmelor numai pofta după putere sau faimă este aceea care stăpânește lumea în privința politică și în altă privință. Rădăcina tuturor relelor este iubirea de bani, aceasta este pofta de căștig de bogăție, putere și influență. (1 Timotei 6:10) Acei regi sau acele puteri stăpânitoare Zebah și Talmuna au avut comanda peste oștirile dușmane. „Zebah și Talmuna erau la Carcor împreună cu oștirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toți cei ce mai rămaseseră din toată oștirea fiilor Răsăritului: o sută douăzeci de mii de oameni care seoteau sabia, fususeră uciși”. (Judecătorii 8:10, Numele „Zebah” înseamnă „lăielor (al jertfei)”. Numele „Talmuna” înseamnă „apărarea refuzată”. „Carcor” numele locului unde s'au oprit, înseamnă „temelie”.)

²³ Însemnarea acestor nume și descrierea bazei lor sprijinește concluziunea că comerțul laeom sau negustoria murdară este temelia organizațiunii lui Satan, atât a celei invizibile cât și a celei vizibile și că stăpânitorii ei măcelăresc într'un chip îngrozitor victimele lor și le opresc orice apărare care este adusă de făcătorii dreptății sau de oamenii care doresc să vadă stări mai bune. Acest element nelegiuit a stăpânit de mult timp, peste pământ și despre partea sa vizibilă este scris: „Ați osândit, ați omorât pe cel drept; el nu vi se împotrivesc”. (Iacob 5:5, 6) Puterile stăpânitoare sau factorii stăpânitori atât ai părții invizibile cât și ai celei vizibile, a organizațiunii lui Satan sunt căleători nelegiuiți ai legământului veșnic. (Geneza 9:1-6) Carcor, baza de operațiune a acestor regi și a oștirilor lor, pare a preumbri în mod potrivit locul unde dușmanul în lupta Armagedonului va opri pe cea din urmă rezistență. Starea actuală a lucrurilor arată că lupta Armagedonului este foarte aproape. Tocmai acum li se oprește martorilor lui Iehova apărarea, și acești stăpânitori nelegiuiți continuă în mod răutăcios să măcelărească tot ce li se pune în cale.

²⁴ Ghedeon a pregătit oștirile sale pentru ultimul asalt în mod strategic le-a condus în marșuri forțate prin partea de țară unde nu le stăteau în cale cetăți ocupate. Scopul său a fost evident să iasă înaintea dușmanului care fugea și apoi să-l alace pe neașteptate. Dușmanul s'a oprit într'o siguranță presupusă și s'a înălțat corăurile și d' format acolo o bază de operațiune pentru con-

nuarea luptei. În timpul acesta Gheleon a făcut un ocol în jurul Careor-ului și a atacat deodată pe dușman din față în loc să-l atace din urmă. „Gheleon s'a supt pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nobah și de Iogbeha, și a bătut oștirea care se credea la adăpost”. Judecătorii 8:11. Cu această ocazie Gheleon a urmat tactica lui Avram când a urmat pe cei patru împărași cari răpiseră pe nepotul său Lot. (Geneza 11:11—20. Cu ocazia acestui atac din urmă asupra dușmanului Gheleon și oastea sa reprezintă pe Christos Isus și pe oastea sa invizibilă cum nimicește pe răuășișă armatei lui Satan în Armaghedon. Observați cum se potrivește aceste fapte cu descrierea părții din urmă a Armaghedonului dată în Apocalips 19:21: „Iar ceilalți (dintre dușmani, din organizațiunea lui Satan) au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s'au săturat din carnea lor.”

²⁶ Madianiții au crezut de bună seamă că ei sunt acum în siguranță, deoarece este scris: „Oștirea se credea la adăpost”. Aceasta sprijinește iarăși concluziunea că Zebah și Talmuna, după cum s'a arătat mai sus, reprezintă pe elementele stăpânitoare ale organizațiunii lui Satan. Profetul Ezechiel dă o descriere a aceleiași bătălii finale a Armaghedonului, cu care ocazie Iehova trimite un foc între oștirile din țara Magog unde se cred în siguranță. „Voiu pune foc Magogului, și celor ce locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe că eu sunt Domnul”. — Ezechiel 39:6.

²⁷ Intocmai după cum regii madianiți n'au putut să găsească niciun loc de siguranță sau de scăpare, tot așa niciunul din organizațiunea lui Satan nu va putea găsi un loc de refugiu. Iehova își întinde dreapta sa, Christos Isus, împotriva dușmanilor și în Armaghedon va lupta împotriva lor și-i va nimici pe toți. „Mâna ta, împărăte, va ajunge pe toși vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăse”. (Psalm 21:8) Această nimicare cuprinde și pe puterile stăpânitoare ale pământului, cele vizibile și invizibile. „Să piară păcătoșii de pe pământ, și cei răi să nu mai fie! Binecuvintează, suflăte, pe Domnul! Lăudați pe Domnul!” (Psalm 101:35) „Piatra” mica a devenit acum tare și puternică și va zdrobi în curând toate părțile organizațiunii lui Satan. „În vremea acestor împărași, Dumnezeu cerurilor va ridică o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui vecinic”. — Daniel 2:44, 45.

²⁸ Christos Isus, puternicul mareșal al lui Iehova, va urmări pe dușman până când va fi nimicit de tot, și după ce va fi împlinit aceasta, face raport lui Iehova cu cuvintele regelui David care vor fi foarte potrivite în acel timp: „Urmărit-am pe inamicii mei, i-am ajuns, și nu m'am întors, până ce n'au fost nimiciți; sfărâmatu-i-am, de nu s'au mai ridicat; căzut-au sub picioarele mele. Incinsu-m'ai cu putere spre luptă; răpus-ai pe inamicii mei sub mine; și întors-ai spre mine spețele inamicilor mei, și ale celor ce mă urau, ca să-i nimicesc”. — Psalm 18:37—40.

²⁹ Gheleon a prins de vii pe cei doi regi când au luat-o la fugă cu ocazia măcelăririi oastei lor. „Zebah și Talmuna au luat fuga; Gheleon i-a urmărit, a prins pe cei doi împărași ai Madianului: Zebah și Talmuna, și a pus pe fugă toată oștirea”. (Judecătorii 8:12) Această parte a tabloului arată că puterile stăpânitoare vizibile și invizibile ale organizațiunii dușmanului vor fi prinse și nu vor găsi nici o cale de scăpare. Astăzi stăpânitorii vizibili ai lumii, care stau sub conducerea lui Satan, a căpeteniei lor invizibile, mai răd încă despre adevăr și și închipuiesc că ar fi apărași împotriva puterii și mânei lui Iehova și continuă să apese pe poporul de legământ al lui Iehova; însă sfârșitul lor este aproape. Domnul Iehova vorbește despre ei: „De aceea ascultați cuvântul Domnului, bălțocitorilor, cari stăpâniți peste poporul acestu din Ierusalim! Pentru că ziceți: Noi am făcut un legământ

cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morșilor; când va trece urgia apelor năvălitoare (Armaghedonul), nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost mineiuna?” (Isaia 28:14, 15) Dumnezeu zice aci dușmanului că el a așezat în Sion organizațiunea sa principală piatra de căpetenie, Christos Isus, și declară apoi mai departe adresându-se dușmanului: „Așa ca legământul vostru cu moartea va fi nimicit, și învoiala voastră cu locuința morșilor nu va dăinui. Când va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea. Ori de câte ori va trece, vă va apuca (chiar și de veți fugi ca să scăpați); căci va trece în toate diminețile, zi și noapte, și numai vestea ei vă va îngrozi. Căci Domnul se va scula ca la muntele Peraiim, și se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea lui ciudată, ca să-și împlinească lucrul, lucrul lui nemaiauzit”. (Isaia 28:18, 19, 21. Dintre puterile stăpânitoare ale organizațiunii lui Satan se pare că Gog, mareșalul de campanie al lui Satan, și Satan însuși vor fi ultimii care vor fi prinși; și ei sunt reprezentați aici cu deosebire prin cei doi regi Zebah și Talmuna. Aceasta corespunde exact vedeniei din Apocalips unde este arătat cum este prins Satan de Domnul Isus Christos și este legat cu un lanț și este aruncat în adânc. — Apocalips 20:1—3.

³⁰ Gheleon s'a întors în triumf deplin de pe câmpul de luptă: „Și Gheleon, fiul lui Ioas, se întoarse dela reshel mai înainte de răsăritul soarelui”. (Judecătorii 8:13) Gheleon a venit din răsărit sau dela răsăritul soarelui, prin urmare din aceeași direcțiune ca Christos Isus. (Apocalips 7:2, 3) Deoarece Gheleon a dus acum cu sine pe Zebah și Talmuna care erau încă vii, a trebuit să-și fie cuvântul pe care l-a dat căpeteniilor din Sucot și bărbașilor din Pentel. (Vezi versetele 7 și 9) Gheleon a reprezentat aci pe „răsunătorul sângelui” și a trebuit să facă o cercelare înainte de a fi ucis pe cei doi regi. „A prins dintre cei din Sucot un tânăr pe care l-a întrebat, și care i-a dat în scris numele căpeteniilor și bătrânilor din Sucot; erau șaptezeci și șapte de bărbași”. (Judecătorii 8:14) El și-a căștigat mai înainte dovezile înainte de a aplica pedeapsa potrivnicilor mai sus amintiți. Domnul Isus Christos; mai marele Gheleon, de asemenea constată cine dintre aceia care odată mai demult s'a apucat să facă voia lui Dumnezeu, mai târziu din respect față de dușman a apucat o cale mijlocie, adică a făcut un compromis, și astfel a ajutat dușmanului împotriva poporului uns al lui Dumnezeu. Nimeni nu poate batjocori pe Domnul fără să fie pedepsit. Dumnezeu nu împiedecă pe creaturi să i se închine, potrivească în exercitarea voinei lor libere. Însă la timpul său rânduit se răfăuște cu unii ca aceștia și-i face să ispășească pe deplin fapta lor rea.

³¹ Când a sosit Gheleon în Sucot a adus aminte bărbașilor din acel loc cum l-au batjocorit când a trecut pe drumul lor cu ocazia urmăririi Madianiților. „Apoi a venit la cei din Sucot, și a zis: Iată pe Zebah și Talmuna, pentru cari m'ai batjocorit, zicând: Oare mâna lui Zebah și Talmuna este în stăpânirea ta, ca să dăm pâne oamenilor tăi obosiți?” (Judecătorii 8:15) Sucot a refuzat cu acea ocazie să aprovizioneze pe Gheleon și pe bărbașii lui cu pâne, și anume într'un timp când au avut foarte mare lipsă de ea. Acum aceeași bărbași din Sucot au încercat să facă impresia că ei nu-și pot aminti să fi făcut vreun rău lui Gheleon și oamenilor săi.

³² Această corespunde modulului de a lucra al păcătoșilor urmașilor adevărași ai lui Christos Isus, numiți „capre”, și la ceace zice Domnul Iehova și ce le răspunde el după aceea; și anume: „Atunci ei vor răspunde și ei: Doamne, când te-am văzut noi, stămand sau alergand, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în jermol, sau nu fi-am slujit? Și el, drept răspuns, le va zice: Adevărat vă spun că, oridecâteori n'ai făcut aceste lucruri unuia dintr'acești foarte neînșurtați, trași de mine, și nu mi le-ai făcut”. (Matei 25:4, 45. Eleniștii, poporul religios care a făcut până în ziua 19, 1867, călătorie comună cu dușmanul, care lucra în mod de față pe

deosebite clasa servului rău, care în secret este de acord cu aceea ca poporul lui Dumnezeu să fie răpus, au avut ocazie să ajute martorilor lui Iehova și să le întărească mâinile; ei însă nu numai că au refuzat un astfel de ajutor în zilele acestea din urmă ci au mers mai departe și s'au alăturat dușmanului care atacă mai mult deschis; și pentru această fărădelege trebuie să deie la timpul său socoteală înaintea Domnului.

²⁹ Ghedeon și oamenii săi au fost fără îndoielă sgârbiți și împunși de spini și de scăriși în împrejurimea Sucot-ului cu ocazia urmăririi dușmanilor. Ghedeon a voit acum să facă pe acești oameni din Sucot să simtă efectul călătoriei dintre acești spini. De bună seamă le-au dărdăit dinții în gură de frică când au văzut pe Ghedeon stând înaintea porților lor. „Și a luat pe bătrânii cetății și a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustie și cu mărarăcini”. (Judecătorii 8:16) Nota marginală a unor traduceri din Biblie sunt astfel: „El a făcut pe oamenii din Sucot să simtă prin ei (spini)”, adică el i-a făcut să cunoască prin dureri că Iehova este suprem și că el dă biruința aceluia pe care-i ajută; că nimănui nu poate trata rău pe unșii Domnului fără să fie pedepsit și nu poate aștepta că nu i se va împlini nimic pentru aceasta. Acei oameni din Sucot au reprezentat cu deosebire pe clasa „servului rău” și pe alți oameni religioși declarați care aparțin sinagogii lui Satan și acum trebuie să se incline înaintea lui Ghedeon. — Apocalips 3:9.

³⁰ Oamenii din Penuel au reprezentat aceeași clasă generală ca și oamenii din Sucot și ei au primit același tratament din partea lui Ghedeon. El le-a nimicit turnul lor tare și și-a împlinit cuvântul pe care l-a zis lor înainte de aceea. Această face sigur că Isus își va împlini cuvântul și va pedepsi pe potrivnicii săi. „A dărâmat și turnul din Penuel, și a ucis pe oamenii cetății”. (Judecătorii 8:17) Toți trebuie să știe că Iehova este suprem (mai presus de toate). Dumnezeu a accentuat în întreg Cuvântul său că toți dușmanii trebuie să afle că el este Cel Prea Înalt. „Ni-micește-i, în mânia ta, prăpădește-i, ca să nu mai fie! Fă-i să știe că împărățește Dumnezeu peste Iacob, până la marginile pământului. Se întore în fiecare seară, urlă ca niște câni, și dau ocol cetății”. (Psalm 59:13, 14) Pe această clasă de „capre” trebuie să o a-jungă soarta ei. „Și aceștia se vor duce la pedeapsă vecinică iar dreptii la viață vecinică”. — Matei 25:46.

³¹ Zebah și Talmuna au săvârșit omor și până la acest punct au fost lăsați în viață pentru a putea cere ca cumsecade crima lor și a le împărți dreptatea. Acei omorători răsvrățiți reprezintă mai cu seamă pe Satan și și pe oamenii mai de seamă ai organizației sale, care toți s'au făcut vinovați de multe omoruri groaznice. Mai marele Ghedeon prinde mai întâi pe acești răsvrățiți de vii și după aceea îi dă morții. „Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de rășhoiu, ai luat în dar oameni, chiar și răsvrățiți, ca să troneze acolo Iehova Dumnezeu”. (Psalm 68:18; după Biblia americană).

³² Ghedeon a voit acum ca acești vinovați să descrie pe oamenii pe care i-au ucis. „El a zis lui Zebah și lui Talmuna: Cum erau oamenii pe care i-ați ucis la Tabor? Ei au răspuns: Erău ca tine, fiecare avea înălțimea unui fiu de împărat”. (Judecătorii 8:18) Acest răspuns al celor doi regi ai lui Madian arată în armonie deplină cu declarația Scripturii că fiecare dintre frații Domnului Isus Christos trebuie să fie făcut și este asemenea chipului prea iubitului Fiu al lui Dumnezeu. (Romani 8:29) Satan și servitorii săi au omorât pe mulți frați de ai Domnului Isus. El s'au făcut vinovați de aceste crime nelegiuite din zilele apostolilor până astăzi, și omorurile lor crude sunt reprezentate prin uciderea fraților lui Ghedeon, Urmășii credincioși ai lui Christos Isus, reprezentați prin frații lui Ghedeon, au fost omorâți din pricina devotamentului lor față de Iehova Dumnezeu și de Regele său, mai marele Ghedeon. (Apocalips 6:9, 10) Ca răspuns la strigătul fraților credincioși, Christos Isus, mai marele Ghedeon, să răsbunâți sângele lor.

³³ Fără a obiecta ceva, Zebah și Talmuna au mărturisit ei înșiși împotriva lor; și în același chip recunosc și Satan și complicii săi fără ezitare că au omorât pe frații Domnului Isus. Când a auzit Ghedeon din gura acelor bărbați că cei uciși de ei i-au semănat lui, a zis: „El a zis: Erău frații mei, fiii mamei mele. Vin este Domnul că, dacă i-ați fi lăsat cu viață, nu v'as ucide”. (Judecătorii 8:19) În antilip toți cei omorâți sunt fiii organizației lui Dumnezeu, adică a „femeii” lui Iehova, care este mama tuturor. (Isaia 51:13) Din cauza vărsării nedrepte a sângelui martorilor credincioși ai lui Iehova, acești funcționari și instrumente ale organizației lui Satan precum și Satan însuși vor fi uciși. Ei au călcat legământul veșnic și trebuie să plătească pedeapsa pentru aceasta. — Genesa 9:6; Isaia 21:4—6.

³⁴ Primul născut al lui Ghedeon s'a numit Ieter și numele său înseamnă „rămășiță”. Este scris în mod profetic că Isus a zis cu privire la urmașii săi credincioși: „Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul, suntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului”. (Isaia 8:18; Evrei 2:11—13) Toți cei deserși aci sunt fiii Regelui veșniciei. Ghedeon a zis primului său născut Ieter să execute pe cei doi regi: „Și a zis lui Ieter, întâitul lui născut: Scoală-te, și ucide-i! Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că-i era teamă, căci era încă un copil”. (Judecătorii 8:20) Această parte a tabloului așa se vede că de aceea a fost raportată aici ca să arate că nu rămășița, reprezentată în acest loc prin Ieter, va nimici pe puterile stăpânitoare ale pământului. Lucrul lor este să proclame mesajul adevărului, și această parte a lucrului lor este pusă aci în evidență. Scriptura nu arată că rămășița ar fi neascultătoare față de Domnul ci accentuează faptul că ei nu iau parte la uciderea de fapt a dușmanului. Probabil că tânărul s'a temut să atace pe acei rășboinici puternici. Aceasta arată și aceea că rămășița se teme să recurgă la violență sau la puterea fizică a trupului în neascultare față de Dumnezeu; deoarece ea a primit instrucțiunea clară că armele sale de rășboiu nu sunt trupești. — 2 Corinteni 10:4.

³⁵ Acei doi regi ai lui Madian au fost niște vărsători de sânge cruzi și ei au preferat să fie uciși de Ghedeon, care devenise acum celebru, în loc să fie omorâți de un tânăr. Pe lângă aceasta, Ghedeon a fost ruda cea mai apropiată a fraților săi uciși de aceea a fost datorința lui să ucidă pe acei omorători. „Zebah și Talmuna au zis: Scoală-te tu însuși și ucide-ne! Căci cum e omul așa e și puterea lui. Și Ghedeon s'a sculat, și a ucis pe Zebah și Talmuna. A luat apoi lunșoarele dela gâtul cămiloror lor”. (Judecătorii 8:21) Cu ocazia executării celor doi bărbați Ghedeon a reprezentat pe rășbunătorul sângelui Isus Christos cum împlinește datorința așezată pe el de Iehova și aceasta o face ca răspuns la strigătul aceluia care au fost omorâți ca o mărturie pentru Cuvântul lui Dumnezeu. „Ei strigau cu glas tare, și ziceau: Până când, Stăpâne, tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răsbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?” (Apocalips 6:10) „Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor lui, căci strigă zi și noapte către el, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând”. (Luca 18:7, 8) Aceasta este în armonie exactă cu rugăciunea următoare pe care o rostește acum rămășița la porunca divină cu privire la dușman: „Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pârâul Chison. Căpeteniilor lor fă-le ca lui Oreb și Zeeb, și tuturor domnilor lor ca lui Zebah și Talmuna! Căci ei zic: Să punem mâna pe locuințele lui Dumnezeu!” — Psalmi 83:9, 11, 12.

³⁶ Ghedeon a dat toată cinstea lui Iehova Dumnezeu, El n'a luat dela dușman nici o pradă până când numele lui Iehova n'a fost justificat prin nimicirea deplină a armatei dușmanului. Numai după aceea a luat podobele ce erau la gâtul cămiloror; și din darea de seamă divină (verselele 26 și 27) reiese că Ghedeon n'a întrecut

pentru folosul său personal aceste luthişoare de aur ci le-a întrebuinţat la facerea unui efod spre amintire despre biruinţa lui Dumnezeu asupra duşmanilor săi. Aceasta preumbreşte că după Armagedon toată cinstea şi toată mărirea va fi dată lui Iehova, Celui Prea Înalt, care a numit pe mai marele Ghedeon Justificator al numelui său sfânt şi l-a trimis să împlinească hotărârile sale. Atunci toţi vor şti că Iehova este Cel Prea Înalt.

" Ghedeon a condus pe Izraeliţi împotriva duşmanului şi a liberat ţara de apăsătorii ei; de aceea n'a fost de mirare că Izraeliţi au voit să-l aibă ca stăpânitor peste ei. „Bărbaţii lui Israel au zis lui Ghedeon: Domneşte peste noi, tu şi fiul tău şi fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian”. (Judecătorii 8:22) După lupta Armagedonului mai marele Ghedeon va deveni într-adevăr „cel dorit de toate naţiunile”. (Hagai 2:6, 7) Ghedeon a dat răspuns la cererea poporului şi răspunsul său arată că nu oamenii aleg şi instalează sau aşează pe stăpânitorul lumii: „Ghedeon le-a zis: Eu nu voiu domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci DOMNUL va domni peste voi”. (Judecătorii 8:23) Tabloul făcut aci trebuie să fie corect, şi de aceea n'a putut primi Ghedeon oficiul de domnitor din mâinile poporului. Christos Isus nu este un oportunist care să tragă foloase din biruinţa Armagedonului şi din gloria legală cu ea şi să primească dela popor onoare şi oficiu. Iehova Dumnezeu este Regele veşniciei şi prin urmare marele Domnitor. În anul 1911 Iehova a aşezat pe Regele său uns pe tron şi l-a trimis să domnească; şi lucrarea cea dintâiu a lui Christos este alungarea duşmanului. Dacă Ghedeon ar fi dat ascultare cererii poporului, tabloul n'ar fi fost adevărat; de aceea n'a împlinit cererea.

" Ghedeon a fost ales de Iehova ca judecător peste Izrael. Atunci era timpul când judecătorii stăpâneau peste Izraeliţi sau îi judecau. Ghedeon a fost al şaptelea judecător în Izrael. (Rut 1:1) În tabloul Ghedeon a fost întrebuinţat să preumbrească pe Christos Isus pe care Dumnezeu l-a întronat în anul 1911, şi în 1918 l-a trimis la templu ca să fină judecata. Când a făcut Dumnezeu tabloul Ghedeon, nu sosise încă timpul său rânduit pentru a permite un rege în Izrael, pentru că Ghedeon a trebuit să fie şi a fost în acel timp reprezentantul mai marelui Judecător şi Justificator al numelui lui Iehova. Justificarea trebuie să aibă loc înainte de a se începe domnia de o mie de ani a lui Christos împreună cu sfinţii săi. Lucrul cel mai important din tabloul Ghedeon a fost alungarea Madianiţilor prin care s'a preumbrit nimicirea organizaţiunii lui Satan, care a fost o justificare a numelui lui Iehova. Refuzul lui Ghedeon de a primi oficiul de rege a preumbrit credinţoşia lui Christos Isus, cum a aşteptat până la timpul rânduit al lui Dumnezeu pentru a-l întrona şi a-l trimite să domnească. (Ioan 6:15; Psalm 110:1, 2) Aceasta este un alt sprijin pentru concluziunea că domnia de o mie de ani a lui Christos Isus se începe după Armagedon. — Daniel 6:26—28; Apocalips 20:4.

Iehova este Rege.

" Tabloul făcut cu Ghedeon ca actor principal reprezentând pe Christos Isus arată că cea mai mare mulţumire pentru biruinţă şi pentru liberarea poporului trebuie adusă Domnului Iehova; că toţi vor recunoaşte că împărăţia este a lui Iehova şi că el este Fiinţa Supremă, căruia chiar şi Christos Isus trebuie să-i fie supus, şi că de aceea Iehova Dumnezeu este suprem. Aceasta este împărăţia lui Iehova Dumnezeu prin Christos Isus care domneşte ca slujbaşul său cel mai înalt. „Toate marginile pământului îşi vor aduce aminte şi se vor înloarece la Iehova: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea lui. Căci a lui Iehova este împărăţia: El stăpâneşte peste neamuri”. (Psalm 22:27, 28) „A ta este, Doamne, mărirea, puterea şi măreţia, veşnicia şi slava, căci tot ce este în cer şi pe pământ este al tău; a ta, Doamne, este Domnia, căci tu te înalţi ca un stăpân mai presus de orice! Dela tine vine bogăţia şi slava, tu stăpâneşti peste

tot; în mâna ta este tăria şi puterea, şi mâna ta poate să mărească şi să întărească toate lucrurile”. — 1 Cronici 29:11, 12.

" În lupta împotriva duşmanului omeniei lui Ghedeon a luat lucrurile de valoare dela protivnicii lor căzuşi pe câmpul de luptă. „Ghedeon le-a zis: Am să vă fac o rugămintă: daţi-mi fiecare verigile de nas pe care le-aţi luat ca pradă. — Vrajmaşii aveau verigi de aur, căci erau Ismaeliţi. —” (Judecătorii 8:21) Oamenii lui Ghedeon au împlinit bucuras cererea sa şi-au dat tot ce-au luat ca pradă; mulţimea totală a darurilor lor a fost o mie şapte sute de sicli de aur. (Judecătorii 8:25, 26) Acel aur a fost întrebuinţat la facerea unui efod şi nu pentru vreun scop egoist. Ghedeon zisese Izraeliţilor: „Domnul va domni peste voi”, şi având în vedere această declaraţiune a fost imposibil ca Ghedeon să fi avut de gând să întrebuinţeze efodul pentru vreun scop egoist, ci l-a făcut ca monument sau semn de pomenire pentru Iehova, ca aducere aminte de liberarea lui Izrael şi triumful său asupra duşmanilor. Aceasta corespunde aurului şi argintului pe care regele David l'a dedicat lui Iehova ca o amintire. — 2 Samuel 8:7—11.

" Versetul al douăzeci şi şaptelea raportează despre efod: „Efodul a ajuns o pricină de curvie pentru tot Izraelul; şi a fost o cursă pentru Ghedeon şi pentru casa lui”. Aci nu se spune că efodul ar fi fost pus pe un idol; şi nici nu este de loc probabil că Ghedeon ar fi făcut un astfel de lucru, el, care nu de mult tăiasse el însuşi idolul Astarteei. Scopul lui Ghedeon cu ocazia când a făcut efodul ca o amintire spre onoarea şi mărirea lui Iehova a fost curat şi sincer, el n'a fost de loc responsabil pentru aceea că poporul a luat o atitudine greşită cu privire la obiect. Se poate înţelege uşor că felul de purtare al poporului când efodul „a ajuns o pricină de curvie pentru tot Izraelul”, a fost un izvor de întristare pentru Ghedeon şi şi o cursă, deoarece în minţile allora Ghedeon a fost considerat ca răspunzător pentru calea apucată de popor, pe când el n'a fost răspunzător. Este însă mai raţional de a conchide că darea de seamă din versetul douăzeci şi şapte este o intercalare sau o interpelaţiune, adică aceste cuvinte au fost adăugate după aceea, şi nu joacă niciun rol în marele tablou Ghedeon. Până la acest punct Ghedeon şi oamenii săi şi-au jucat rolurile lor respective în acest tablou profetic, al cărui scop a fost să preumbrească hotărârea lui Iehova de a-şi justifica numele. Nimicirea duşmanilor şi a aliaţilor Madianiţilor a slujit la justificarea numelui lui Iehova şi a preumbrit Armagedonul; şi aici se termină tabloul.

" După cum spune versetul al 28-lea, Izrael n'a mai fost apăsat de Madianiţi. Aceasta preumbreşte că după Armagedon când organizaţiunea rea a lui Satan va pieri, Satan nu va putea apăsa mai mult: „Nenorocirea nu va veni de două ori”. (Naum 1:8, 9) Oamenii subjugăţi de Satan care vor supravieţui Armagedonului se vor înloarece spre Domnul Dumnezeu şi vor primi binecuvântările sale. (Isaia 60:6, 7) Intocmai după cum ţara lui Izrael a fost liberată de Madianiţi, aşa va fi şi pământul curăţit de organizaţiunea lui Satan, şi fiecare om va dori să urmeze calea dreptăţii.

" Ghedeon a făcut bine lui Israel şi Iehova l'a întrebuinţat spre onoarea şi gloria sa (versetul 35). Că el a fost credincios şi adevărat până la sfârşit este adevărat prin textul următor: „Şi ce voiu mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aş vrea să vorbesc de Ghedeon (de care lumea nu era vrednică) şi care a primit o bună mărturie dela Iehova”. (Evrei 11:32—33) Ghedeon a fost un tablou puternic al protivirii împotriva Justificator al lui Iehova, Christos Isus. În acest tablou şi locuri în tabloul Ghedeon a reprezentat pe membrii credincioşi ai rămăşiţei poporului lui Dumnezeu care este acum pe pământ. Acest tablou nu preumbreşte slava hotărârea lui Dumnezeu de a nimici pe slujbaşii lui Satan lângă aceasta că mărtoriilor credincioşi ai lui Iehova sunt înmângăiere.

4* Iarăși este arătată acei bunătațea plină de iubire al lui Iehova față de acria care-l iubese și-l servese. Descoperirea acestui tablou profetic și înțelegerea lui de poporul său se datorește numai bunătații lui Iehova. Aceasta s'a făcut în împlinirea făgăduinței pe care a lui Iehova făcută clasei servului său căruia i-a dat cinstea de a purta numele său. Aceasta făgăduință sună: „Iată că cele dinaintea lucruri s'au împlinit, și vă vestește altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple”. (Isaia 42:9) În aceste zile de apăsare și de mare primăjdie când dumaanul luptă cu îndârjire împotriva martorilor credincioși ai lui Iehova, ei vor studia și vor cumpăni acest tablou profetic al lui Ghedeon și al armatei sale mici, și făcând aceasta își vor ridica capetele și se vor bucura. Descoperirea acestei profetii în timpul de acum este o dovadă puternică că ziua liberării este aproape. „Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape”. (Luca 21:31) Intuicione deasă învăluiește pe aproape toți locuitorii pământului, însă în mâinile martorilor săi credincioși Iehova a pus un belsug de lumină, pe care o întrebuințează acum prin mila și sub conducerea lui Christos Isus, a mai marelui Ghedeon; și credincioșii săi au fost aduși până aproape de avangposturile lagărului dușmanului. Ei observă pe dușman și ceace văd îi asigură că străduințele Dămnului vor fi încoronate în curând de succes și că dușmanul va fi nimicit cu totul. Servitorii credincioși ai lui Iehova rămân acum fiecare fără întrerupere la postul său și numai că sunt dispuși ei ard de dorința de a asculta fiecare poruncă a Domnului și de a împlini lucrul împărțit lor. Înălțând făclile lor ale adevărului și vestind mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, ei continuă cu bucurie, curaj și siguranță completă de biruință, să facă să răsună strigătul lor de luptă: „Pentru Iehova și pentru Justificatorul său!”

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Explică pentruce a amânat Iehova atâta timp executarea judecării sale împotriva lui Satan și a organizației sale. Arată locuri din Scriptură care dovedesc că Armageddonul va însemna justificarea deplină a numelui lui Iehova.
- Alin. 3-5. Explică procedarea descrisă în Judecători 7, versetul 23, și aseamănă această procedare cu Ezechiel 9. Cum și când se va împlini Isaia 9:1?
- Alin. 6. Explică tabloul profetic prezentat în versetul 21.
- Alin. 7-10. Arată ce potrivit este a) numele „Oreb”, al unuia dintre „căpeteniile lui Madian”: b) și și numele „Zeeb”.
- Alin. 11, 12. Ce însemnare are faptul că Oreb a fost ucis la stâncă lui Oreb și Zeeb la teascul lui Zeeb?
- Alin. 13-15. Explică și aplică întrebarea bărbașilor lui Efraim, precum și cearta lor mare cu Ghedeon, și

de asemenea, și răspunsul lui Ghedeon, cum este raportat în Judecători 8:1, 2. Ce este arătat în vers. 32 Alin. 16. Ce asigurare și încurajare se găsește în vers. 47 Alin. 17, 18. Fastă justificată cererea făcută de Ghedeon oamenilor din Sucot (versetul 5)? Pentruce și-a motivat cererea? Aplică această parte a tabloului la timpul prezent și tot așa și răspunsul căpeteniilor din Sucot.

- Alin. 19. Compară declarația lui Ghedeon din versetul 7 cu cuvintele lui Isus din Matei 25:11-13, 46. Arată cum găsește aceasta aplicare în timpul prezent.
- Alin. 20-22. Aplică la timpul prezent tabloul profetic prezentat în versetele 8 și 9.
- Alin. 23, 24. Aseamănă sau compară însemnarea numelor ce apar în versetul 10 cu stările din ziua de astăzi pentru a arăta că darea de seamă despre aceasta este o profecie potrivită.
- Alin. 25-28. Arată cu ajutorul altor texte din Scriptură pozițiunea profetică a lui Ghedeon care este raportată în versetul 11. Aplică la timpul prezent declarația „oștirea care se credea la adăpost”.
- Alin. 29. Descrie situațiunea preumbririi în versetul 12. Ce-a zis Iehova prin profetul său Isaia cu privire la refugiul și adăpostul dușmanului?
- Alin. 30-32. Arată seppul și însemnarea profetică a procedării raportate în versetele 13-15.
- Alin. 33, 34. Justifică acțiunea lui Ghedeon care este raportată în versetele 16 și 17. Ce arată ea în mod profetic?
- Alin. 35-37. Ce întrebare a pus Ghedeon lui Zeeb și Taluama? Ce scop a urmărit el prin aceasta? Cum au răspuns ei? Ce a fost răspunsul lui Ghedeon la aceasta? Aplică această parte a tabloului la timpul împlinirii?
- Alin. 38-40. Explică întâmplarea raportată în versetul 20 precum și întâmplările din versetul 21, și arată texte din Scriptură care aprobă ceace a avut loc acolo. Ce s'a preumbricit prin aceea?
- Alin. 41, 42. Explică și aplică partea tabloului raportată în versetele 22 și 23.
- Alin. 43. Arată ce pasaje din Scriptură ce potrivit este faptul profetic că Iehova a făcut pe Ghedeon actorul principal în acest tablou.
- Alin. 44, 45. Ce însemnare poate fi văzută în felul în care Ghedeon și-a exprimat cererea cu privire la verigile de aur luate ca pradă, și în scopul la care au trebuit să servească? Explică versetul 27.
- Alin. 46. Ce s'a preumbricit prin starea lucrurilor descrisă în versetul 28?
- Alin. 47, 48. Pe cine a preumbricit așa dar Ghedeon? La care scop al lui Iehova servește darea de seamă despre acest tablou profetic? Care este acum pozițiunea rămășiței în legătură cu această profecie?

(W. T. din 1 Martie 1935).

PROFETIE DESPRE ARBORI

„Ca să fie numiți creștinii al neprihănirii (alte trad.: arbori ai dreptății), un sad al Domnului, spre slava lui”
— Isaia 61:3.

PARTEA I-a

I EHOVA DUMNEZEU a făcut în vecine multe tablouri profetice și a păstrat darea de seamă despre ele pentru că martorii săi credincioși de pe pământ să aibă în fiecare timp de mare primăjdie pacea inimii și nădejdea în Dumnezeu. Exercitând bunătațea sa față de ei săi în timpul de primăjdie, Domnul a adunat pe credincioșii

acestor tablouri profetice. Aceste adevăruri prețioase pe care rămășița le-a primit în locul secret, trebuie să le proclame de pe acoperșurile caselor spre onorarea numelui lui Iehova. Rămășița este sadul Domnului Dumnezeu și ei sunt socotiți ca fiind drepti deoarece locuiesc cu Christos Isus în templu și sunt ambrași de el cu hainele care-l fac cunoscut și cu bunătațea

dreptății, daturile lui Iehova pentru ei. Ei trebuie să-și dovedească acum în probe neperilănuirea pentru că să poată fi veșnic „arbori ai dreptății, un sad al lui Iehova”. Scopul principal al alegorii rămășiței este ca să opereze cauza lui Iehova în marea chestie de controversă care se va decide în curând. Pentru că să poată stărui în dreptate, rămășița trebuie să lucreze în tot timpul spre mărirea lui Iehova.

Iehova a pus asupra credincioșilor datorințe și obligațiuni speciale și acestea sunt cuprinse în însărcinarea dată lor de Dumnezeu. Ei sunt unși cu spiritul Domnului și trimiși să vestească adevărul fără să fie seamă de aceea că oamenii voiesc să-i asculte sau nu. Rămășița trebuie să facă cunoscut oamenilor că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și atotputernic și că aceasta este ziua mântuirii sale, adică timpul când va executa judecata sa asupra organizațiunii lui Satan. Martorii credincioși ai lui Iehova nu pot avea nimic de-a face cu organizațiunea dușmanului, ei ei trebuie să steie cu totul pe partea Domnului și să provoace fără frică pe dușman prin strigătul lor neîncetat de luptă: „Pentru Iehova și pentru mai marele Ghedeon, Christos Isus, Justificatorul Celui Prea Înalt!”

„Ziua lui Iehova” s'a început în anul 1914 când a intronat pe prea iubitul său Fiș și l-a trimis să domnească. Această domnie a trebuit să se înceapă în mod necesar în mijlocul organizațiunii dușmanului și dușmanul trebuie atunțat și nimicil pentru că domnia dreptății să se poată întinde peste toate, adică să devină universală. Acesta, sâful zile de primejdie și de luptă, și de aceea încă plăcînt lui Iehova să facă cunoscut rămășiței în aceste zile însemnarea profesiilor sale scrise de mult timp în Biblie. El nu face aceasta numai pentru a satisface dorința creaturilor de a cunoaște însemnarea profesiilor, ci mai mult pentru că martorii săi credincioși să fie asigurați că Iehova îi conduce prin mîna sa tare, Christos Isus, și, că ei se află prin urmare pe calea dreptății. Știind rămășița că se află pe calea dreptății, ea dorește să meargă înainte. Când este strămtorată și prigonitoră în mod violent de dușman, rămășița înțelege că o astfel de prigonire a fost tocmă de așteptat; și fără să fină seamă de nici o împotrăvire ea este hotărîtă să meargă cu grabă înainte și să vestească chiar și de pe acoperișurile caselor că Iehova este Dumnezeu, și că el merge acum spre biruință, și că toți cari iubesc dreptatea și voiesc să trăiască trebuie să iasă din organizațiunea lui Satan și să se refugieze la împărăția lui Dumnezeu sub domnia lui Christos.

În capitolul al optălea și al nouălea al cărții Judecătorilor este scrisă o parabolă profetică cu privire la arbori sau copaci. În acel tablou profetic și dramatic apar atât lucruri însufleșite cât și neînsufleșite. Drama descoperă că un om cu numele Iolam a stat pe vârful unui munte înalt și de acolo a spus o parabolă despre arbori care s'au dus să aleagă un rege. Arborii, în ordinea numără, au invitat mai întâiu pe măslin să primească oficiul de rege și să domnească peste ei. Măslina însă n'a primit oferta. După aceea arborii au invitat pe smochin să vină și să împărătească cu rege peste ei, însă și smochinul a refuzat. Apoi arborii au invitat pe vița de vie să vină și să domnească peste ei, însă vița n'a voit să primească domnia oferită. Atunci toți arborii au rugat pe spin să domnească peste ei; și spinul a primit oficiul. Această parabolă profetică a fost rostită imediat după fapta ambițioasă a unui om numit Abimelec, care a fost fiul bastard (născut din părinți necăsătoriți) al lui Ghedeon și care a umblat să se facă domnitor peste Izrael. Pentru a putea cerceta mai ușor textele biblice despre cari este vorba aici va fi de folos de a stabili mai întâiu însemnarea simbolică a anumitor obiecte neînsufleșite care apar în această profecie, precum și rolurile pe care le joacă în ea creaturile însufleșite.

Simboale și actori

În pădure creșe arbori de diferite feluri, unii sunt buni, alții mai puțin buni iar alții sunt vătămători. Cedrul de pîldă crește cu deosebire în apropierea marginii apei; deoarece acest arbore se întinde după apa ca să o absoarbă, și apa este un simbol al adevărului. Spinul și măcămii creșe întem pămînt care nu este de dorit. În Scriptura arborii sunt întrebuințați cu simboale pentru creaturi vii; și ei reprezintă binele sau răul reșese din relațiunea creaturii respective față de Iehova Dumnezeu. Cel mai înalt dintre toți „arborii” creațiunii este Christos Isus; el este sadul lui Iehova și totdeauna drept. Membrii organizațiunii principale a lui Iehova care este sub ordinea Domnului Isus Christos sunt arbori pe care Iehova l-a sădit spre gloria sa și-i socotește ca drepti. Ei sunt sădiți de Dumnezeu când îi instalează în organizațiunea sa; și dacă rămân după aceea credincioși și devotați Celui Prea Înalt, ei sunt arbori ai dreptății spre mărirea Domnului Dumnezeu. Despre omul care servește credincios pe Iehova este scris: „Ferice de omul care... își găsește plăcerea în legea Domnului, și zi și noapte eugată la legea lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă roșul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la lum stărușit”. (Psalm 1:1-2) „Cel ce se încrede în aviața sa, cădea-va, dar ca frunza vor înverzi cei drepti”. — Proverbe 11:28.

Lucifer a fost un sad al lui Iehova și a fost drept până când a intrat nelegiuire în inima sa. Cu privire la Lucifer a făcut Dumnezeu pe profetul său să scrie: „Era frumos prin mărimea lui, prin întinderea ramurilor lui; căci rădăciunile îi erau înșufite în ape mari. Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu-l întreceau, chiparoșii nu erau de asemuit cu crengile lui, și platanii nu erau ca ramurile lui; niciun copac din grădina lui Dumnezeu nu era ca el în frumusețe. El făcusem atât de frumos prin malțimea creșilor lui, că-l pizmăiau toți copacii Edenului, cari se aflau în grădina lui Dumnezeu”. (Ezechiel 31:7-9) Aceasta nu înseamnă că alte creaturi din organizațiunea lui Lucifer au dorit în mod înșelăgiu să aibă pozițiunea sa înaltă. Însemnarea adevărată a cuvîntului „pizmăiau” întrebuintat aici este că alte creaturi au admirat frumusețea lui Lucifer, și l-au vădăt plini de entuziasm și bine înșeles au recunoscut mărirea sa superioară. Pe aceste creaturi Lucifer le-a atras după sine în răsvrătirea sa, și ele împreună cu Lucifer au devenit arbori ai nelegiurii și de atunci încoace au călăt să întărate pe toți arborii pămîntului împotriva lui Dumnezeu și să-i facă răi.

În parabolă profetică raportată în Judecătorii nouă apar atât arbori buni cât și răi. Ca simboale lucrurile neînsufleșite reprezintă aici următoarele:

Măslina simbolizează în parabolă pe Ghedeon, Christos Isus, mai marele Ghedeon, și pe rămășița credincioasă.

Smochinul simbolizează pe Ieter, pe primul născut al lui Ghedeon, și pe „națiunea sfîntă”.

Vița de vie reprezintă în mod simbolic casa regală a lui Iehova, pe Christos Isus, Capul și administratorul ei împreună cu ceilalți care vor avea o parte la justiție carea numelui lui Iehova.

Spinul din parabolă este un simbol al stăpînitorilor vizibili ai acestei lumi care constituie partea oficială a organizațiunii lui Satan de pe pămînt.

Abimelec, fiul bastard al lui Ghedeon și al Ieter, a jucat în dramă rolul elementului stăpînitor vizibil și activ al lumii din 1914 încoace.

Silhem, celătea și locuitorii ei, cu deosebire, reprezintă pe elementul religios, adică pe preoțimea creștinătății, inclusiv clasa pomidului păcătoșului. Cei „șaptezeci de mii” al lui Ghedeon au reprezentat pe urmașii lui Christos Isus și au jucat rolul elementului

șdunării lui Dumnezeu înainte de anul 1918 și până în acel an.

Iotam, fiul lui Ghedeon, care a rostit profecia despre arbori, reprezintă ramașă.

Profecia

* Prin coloanțele acestei reviste Domnul a dat în harul său poporului său o înțelegere a dramei profetice a lui Ghedeon și a celor trei sute de războinici ai lui Ghedeon a murii și după aceea se începe un tablou profetic nou care este numit aici „profecie despre arbori”. Să considerăm mai întâi întâmplările care au condus la exprimarea profeciei: „După moartea lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iarăși să curvească cu Baalii și au luat pe Baal-Berit ca Dumnezeu al lor”. (Judecătorii 8:33) După biruința sa mare Ghedeon a fost invitat de bărbaiții lui Israel să domnească peste ei creștine însă Ghedeon a refuzat cu cuvintele: „DOMNUL va domni peste voi”. (Judecătorii 8:23) După moartea lui Ghedeon n'a fost rege în Israel, după cum este scris: „Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea”. (Judecătorii 21:25) Iehova domnea peste Israel. (1 Samuel 8:7) Aceasta arată că împlinirea parabolei profetice sau a profeciei despre arbori s'a început după 1911, adică după începutul „zilei lui Iehova” când Iehova și-a luat puterea la sine și a început să domnească prin Christos Isus pe care l-a așezat atunci pe tron. (Apocalips 11:17; Psalm 2:6) Timpul de după moartea lui Ghedeon este amintit în Scriptură ca „zilele când judecau judecătorii”. (Iud 1:1) Aceasta arată cu lărice că dezvoltarea sau împlinirea tabloului profetic s'a început în primăvara anului 1918 sau cam în acel timp, când marșele Judecător, Christos Isus în templu, a început mai întâi judecata „la casa lui Dumnezeu” și a judecat atât casa adevărată a lui Dumnezeu cât și pe aceea care numai după nume a fost casa lui Dumnezeu. — 1 Petru 1:17; Matachi 3:1—3.

2. Iehova a întrebuințat pe Ghedeon ca să libereze pe Israelii de apăsătorii lor și să pună un capăt adorării Diavolului în țară, însă acum „copiii lui Israel au început iarăși să curvească cu (zeii) Baalii” și astfel au călcat marea poruncă a lui Dumnezeu și legământul lor. În aceasta Israel a reprezentat pe „creștinătatea” a cărei popoare și națiuni s'au bucurat în decursul unui timp îndelungat de favoarea lui Dumnezeu prin faptul că în mijlocul lor s'a proclamat mesajul adevărului lui Iehova.

„Creștinătatea a fost într'un legământ tacit de a fi poporul lui Dumnezeu, deoarece ei au mărturisit cu gura lor și au pretins înaintea tuturor națiunilor pământului că sunt urmașii lui Christos Isus prin faptul că națiunile „creștinătății” s'au numit „națiuni creștine”. În anul 1911 s'au sfârșit timpurile națiunilor și „creștinătatea” a avut atunci ocazie să se întoarcă cu totul la Dumnezeu și la împărăția sa sau să urmeze pe Diavol și să se dedeie cultului Diavolului. „Creștinătatea” a preferat să se deie Diavolului. De mai mult de patruzeci de ani a făcut poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ o lucrare în mijlocul „creștinătății”, care lucrare a fost preumbrată prin profetul Ilie; și credincioșii lui Dumnezeu au făcut cunoscut urmașilor pretinși sau declarași ai lui Christos din țările „creștinătății” faptul că timpurile națiunilor în curând se vor sfârși și că împărăția lui Dumnezeu este aproape. Mulți oameni au auzit și s'au îndepărtat de la cultul Diavolului; dar când a izbucnit războiul mondial „creștinătatea” s'a dat repede Baalismului prin faptul că a intrat în război; și preoșimea a devenit cel mai înfocat sprâncitor al măcelului de oameni și a atrocităților sau grozăviilor războiului. „Creștinătatea” n'a voit să deie atențiune multumii de mărturie care s'au dat în timpul și care au dovedit că jumca lui Satan a ajuns la sfârșit și că împărăția lui Dumnezeu sub domnia lui Christos s'a început, ei ca a curvit cu Diavolul și că numai Dumnezeu judecă și organizează Diavo-

lului. Fără îndoială Gog și ceata sa de demoni au fost în fruntea aceluia marș nebun spre câmpurile de luptă scaldate în sânge. Conducătorii religioși ai „creștinătății” au susținut atunci, întotdeauna și odinioară Israel, că servese pe Dumnezeu; însă ei l-au numit „stăpânul meu” în evrește. „Baali” în loc să-l numească bărbatul meu în evrește. (Ishii). (Osea 2:16) Întotdeauna ca în zilele Israelului natural așa a devenit și în ziua de astăzi necesar ca Iehova să se scorde și să trimească pe mari marșe Iehu ca să nimicească cultul lui Baal de pe pământ, și aceasta va avea loc în Armaghedon.

„Israeliiți au luat pe „Baal-Berit” ca Dumnezeu al lor”. Numele „Baal-Berit” înseamnă „domn de legământ” adică „domnul care face un legământ cu adoratorii săi”. În niciun alt loc din Biblie nu este amintit numele Baal-Berit. După cum reiese din Judecătorii 9:1, 16, Silhem a fost fiicul centrului cultului Diavolului; acolo a stat casa lui Baal-Berit în care era așezat idolul. Silhem a fost o locuință a seminției lui Efraim, și aici avem iarăși un caz când Efraim a stat în fruntea cultului Diavolului. „N'au făcut legământul lui Dumnezeu, și n'au voit să umble întotdeauna după legea lui. Au dat uitării înțelesurile lui, minunile lui, pe cari li le arătase”. (Psalm 78:9-11) Profetul lui Dumnezeu a scris: „Efraim s'a lipit de idoli; lăsați-l”. (Osea 1:17) O astfel de portare este un motiv legal pentru ruperea celor vinovați din marele „mășlin” al lui Dumnezeu. „Creștinătatea” a avut în 1911 alegerea să se dovedească credincioasă sau necredincioasă față de Iehova Dumnezeu. Chiar preoșii conducători de ai „creștinătății” au lansat atunci un manifest în care au declarat că mulțimea dovezilor existente atunci arată că împărăția lui Christos a sosit. Ei însă nu s'au ținut de cuvintele lor proprii. În loc să se întoarcă pe deplin la Dumnezeu și la împărăția sa, „creștinătatea” s'a întors în timpul războiului mondial cu totul la Diavol, a intrat într'o alianță și a făcut un legământ cu Diavolul împotriva lui Dumnezeu și a poporului său sfânt. (Psalm 2:2,3) „Se strâng toți cu o inimă, fac un legământ împotriva lui”. (Psalm 83:5) „Creștinătatea” a urmărit conspirațiunea ei mai departe în conformitate cu legământul ei împotriva ocerolșilor lui Iehova și astfel a căutat să pricinuiască nimicirea acelor care sunt devotați lui Iehova și împărăției sale.

„Războiul mondial marchează începutul timpului când „creștinătatea” a făcut o mulțime de legăminte împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale. Ea a înstituit Liga Națiunilor, uriciunea, care este dușmanul împărăției lui Dumnezeu și care a fost așezată în locul ei; apoi a urmat legământul din Paris sau Tratatul de Pace din Paris, care este contrar Cuvântului lui Dumnezeu și care încearcă să stabilească sau să aducă pace pe pământ contrar îngrijirii divine. Alte legăminte care au urmat după aceea au fost prelinsele convențiuni de dezarmare, convențiuni financiare, convențiuni de comerț pentru restabilirea sa, și multe alte convențiuni, care toate încep pe „creștinătatea” de Diavol și de organizația sa, deoarece toate sunt contrare lui Dumnezeu și căii sale de a aduce pace pe pământ și între oameni bună-învoire. Introducerea cultului lui Baal în orașul Silhem a preluat introducerea închinăciunii Diavolului în întreg teritoriul „creștinătății”; și cu deosebire conducătorii și religioșii sunt asemenea lui Efraim, și așa, și umple „creștinătatea” pântecul cu vânt de răsărit. (Iov 15:2) Lui Efraim îi place vântul și alergă după vântul de răsărit; zilnic mărește minciuna și înșelătoria; face legământ cu Asiria (instrumentele politice ale lui Satan), și dă untelema ca bază pentru facerea convențiilor comerciale și militare în Egipt”. (Osea 12:1) Chiar și acela care a luat parte în anumit timp la lucrarea Ilie au fost într'o măsură oarecare vinovați deoarece au neglijat legământul lor cu Iehova, și de aceea și-au atras asupra lor dezaprobarea Domnului. „Domnul este în cerți și cu Iuda, și va pedepsi pe Iacob după părăsirea lui; și va răsplăti după faptele lui”. (Osea 12:2)

Iu ce privește cei dezinteresați și ereditațioși, mânia Domnului s'a întors dela ei și în timp ce-au continuat în serviciul său au primit mângâiere și bucurie. — Isaia 12:1.

¹² Ce este spus despre Israel se referențe și la „creștinătate”: „Capii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmașilor care-i înconjurau”. Judecătorii 8:31 În decursul războiului mondial „creștinătatea” s'a lăudat și s'a fălăt că ar fi făcut un serviciu pentru Domnul și că războiul ei a fost un războiu sfânt. Ea, și cu deosebire preotimea și fruntașii turmelor lor, s'au apropiat de Iehova cu buzele lor dar nu cu inimile lor. Ei nu și-au adus aminte de legământul lui Dumnezeu și de făgăduința sa de a libera omenirea prin mâna Regelui său, Christos Isus. Ei au fost egoiști. „Creștinătatea”, urmând conducerea subtilă a Diavolului, s'a apucat să fundeze o stăpânire cu totul contrară căii lui Dumnezeu și prin aceasta a dovedit că ea a întors spatelul lui Dumnezeu și lui, Christos, Regelui său.

¹³ Ghedeon a fost ajutătorul lui Israel, dar cu toate acestea Israelii n'au arătat favoare casei sale, ei dimpotrivă și-au manifestat răutatea lor față de casa lui Ghedeon. „Și n'au stat la casa lui Ierubael, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel”. Judecătorii 8:35 Numele întrebunțat aici „Ierubael” înseamnă „Apere-se Baal”. Judecătorii 6:32 Ghedeon a fost numit și „Ierubbeșel”, însemnând „Apere-se lucrul nedemn (idolul)”. Vezi 2 Samuel 11:21 și nota marginală. Numele său „Ghedeon” înseamnă „tăietor de lemne sau de arbori” și el a preumbrit pe Christos Isus care va tăia toți „arborii” sau ereditățile vîi care se împotrivesc lui Iehova Dumnezeu. Casa lui Ghedeon amintită în acest text reprezintă casa fiilor lui Dumnezeu a cărei cap este Christos Isus. (Evrei 3:6 În decursul războiului mondial și de atunci încoace casa fiilor au fost urliți de toate națiunile deoarece este devotată lui Dumnezeu și lui Christos. (Matei 24:9). Punctele pe care l-a făcut Ghedeon națiunii lui Israel a arătat pe cei patruzeci de ani din 1878 până în 1918, în care timp mai marele Ghedeon, Christos Isus, și-a arătat bunătatea sa față de „creștinătate” prin aceea că a pregătit calea înaintea lui Iehova și a trimis pe urmașii ereditațioși în urmele sale la „creștinătate” cu mesajul de bucurie și mângâiere. El a făcut aceasta pentruca, după cum a prezis Dumnezeu prin profetul său înainte de aceea, să întoarcă „inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 3:1; 1:5, 6) Credințașii pot vedea acum bunătatea plină de iubire a lui Dumnezeu în aceea că l-a dăruit adevărul și l-a scos afară din „creștinătate” ca să nu fie părtași la păcatele ei, ei să devină martori pentru numele lui Iehova și să aibă parte la justificarea numelui său sfânt.

Stăpânitori egoiști

¹⁴ Ambițiunea lui Lucifer a fost aceea, și aceasta este egoism extrem; care l-a îndemnat să se înalțe pe sine însuși și să încerce să se facă asemenea Celui Prea Înalt. El a dorit o domnie care să-i aducă mai mare admirațiune și adorațiune, la cerace numai Iehova Dumnezeu singur este îndreptățit. Pentru a-și ajunge scopul extrem de egoist și de rău Lucifer a voit să recurgă la necinstirea numelui sfânt al lui Dumnezeu și la nimicirea creaturilor lui Dumnezeu. De atunci încoace până în ziua de astăzi fiecare stăpânitor printre oameni care s'a străduit să se înalțe pe sine însuși și să-și facă un nume mare a fost condus în aceasta de spiritul viclean și rău al Diavolului. Egoismul sau iubirea de sine însuși a condus pe mulți oameni la aceea să se înșele pe ei înșiși și pe alții. Aceasta nu înseamnă că oamenii care doresc să guverneze se pun cu știința și cu voința sub conducerea lui Satan, ei înseamnă că din pricina dorinței lor

egoiste de a-și câștiga un nume mare, faima și onoare cad cu ușurință victime lui Satan. Astfel de oameni pot chiar să susțină că ei stau sub conducerea lui Dumnezeu, dar în același timp disprețuiesc ca totul Cuvântul lui Dumnezeu și arată prin aceasta că ei nu se află sub conducere divină. Dorința egoistă după câștig personal este într-adevăr rădăcina tuturor relelor. Dăca aceea care au făcut un legământ cu Dumnezeu de a face voința sa ar face meret în minte că datorită lor principală este de a onora numele lui Iehova și că ei pe lângă aceasta trebuie să facă după putință bine altora, cu deosebire însă casei ereditației, și dacă și-ar pune persoana lor proprie pe al doilea plan și ar lucra sau s'ar purta în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, ar putea fi evitate multe greutăți și suferințe neferositoare. Dacă un creștin, mergând pe calea dreaptă, suferă pentru dreptate atunci are motiv să se bucură. (1 Petru 3:14) „În adevăr, ce fală este să suferiți cu răbdare să liși pălmeții, când ați făcut rău? Dar dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu”. (1 Petru 2:20) „Căci este mai bine, dacă așa este voința lui Dumnezeu, să suferiți pentruca faceți binele decât pentruca faceți răul.” (1 Petru 3:17) Numai o inimă egoistă dorește să se înalțe pe sine, pe când cel smerit dorește să asculte și se străduiește să urmeze poruncile lui Dumnezeu chiar și dacă este înțeles greșit și i se trag suferințe din aceasta. „Mai bine să fii smerit cu cei smeriți, decât să împarți prada cu cei mândri”. — Proverbe 16:19.

¹⁵ În „creștinătate”, după cum se știe bine, nu oficial caută un om, ci omul plin de o dorință egoistă după câștig personal caută un oficiu. Dacă a primit oficiul, egoismul său se manifestă mai departe, și de aceea se zice adeseori despre cei ce guvernează: „El este în primul rând un politician”; aceasta înseamnă: el se gândește mai înainte de toate la bună starea sa egoistă în privința politică, și anume pe socoteala intereselor poporului. Printre aceia care au făcut un legământ sa facă voința lui Dumnezeu se pot vedea adeseori unii de aceia care au o dorință să fie în fruntea grupului sau adunării și să se bucură de faimă și de vază printre frați. Cine apucă o astfel de cale descoperă o inimă egoistă, adică motivul purtării sale este egoism. Satan este acela care sugerează sau pune în mintea și inima altor creaturi egoism. Un alt nume pentru egoism este mândrie sau trufie, și trufia duce la peire. (Proverbe 16:18) Cine se află astăzi în primul rând de luptă cu ostirii vizibile a lui Iehova și vrea să rămână acolo, trebuie să se uite pe sine cu totul și să poată zice, într-adevăr din inimă: „Eu sunt pentru Iehova și pentru Justificatorul său, Christos Isus, mai marele Ghedeon”. Întocmai după cum Ghedeon n'a voit să primească domnia peste Izrael nici pentru el și nici pentru fiii săi, așa zice și rămășița acuma care are același spirit cu Ghedeon: Iehova va domni peste pământ, Iehova și Christos Isus sunt învâțătorii poporului lui Dumnezeu, și întregă rămășița trebuie să fie una și să steie umăr la umăr și să se ocupe cu interesele împărăției încredințate ei și lucrând în felul acesta persoana sau individul trebuie să dispară cu totul. Tot ce posedă aceste creaturi a fost predat lui Dumnezeu și trebuie pus în serviciul său. Dumnezeu nu se uita la persoană și în organizațiunea vizibilă a Domnului nu sunt alese unele persoane și puse peste tovarășii lor. Iubirea este și trebuie să fie lucrul principal, și iubirea înseamnă absența completă a egoismului.

Ambițiune egoistă

¹⁶ Acum apare pe scena în drama profetice un examen al unui om de un egoism extrem și al cărui nume a fost Abimelec și care este un rău om. El este a celor spuse în paragraful precedent și este un rău om.

goism. Numele său „Abimelec” înseamnă „tatăl al regelui”, adică unul care naște sau dă viață ideii unui rege, avându-se în minte pe sine însuși ca domnitorul care va guverna. Cu alte cuvinte, Abimelec a fost un politician ambițios care a dorit să se îmbogățesc pe sine pe spinarea altora ori cât de mari ar fi fost cheltuielile celorlalți. El reprezintă aici partea vizibilă a organizațiunii oficiale a lui Satan, și cu deosebire pe elementul comercial și politic al ei. În anul 1911 Christos Isus a fost înălțat pe tron și „creștinătatea” a fost înmăștiată despre aceasta; însă părțile comerciale și politice ale „creștinătății” au născut în acel timp ideia unei alte stăpâniri a lumii decât era a lui Christos Isus, și clerul s'a unit pentru un câștig egoist cu celelalte elemente ale organizațiunii lui Satan și a fost de acord ca Liga Națiunilor să guverneze ca singura lumină a lumii. Armata este vlăstarul și instrumentul elementului comercial și a fost organizat și susținut prin spiritul egoist de care comerțul este plin, și în toate părțile acestor organizațiuni lui Satan predomină egoismul. Abimelec a dat pe față egoismul extrem și s'a hotărât sau să domnească sau să ruineze. Puterea comercială a lumii de asemenea este hotărâtă sau să guverneze sau să ruineze; și sfârșitul va fi ruină.

4 Cine a fost Abimelec? El a fost din seminția lui Efraim și un fiu bastard al lui Ghedeon prin Iitoarea sa, o femeie din seminția lui Efraim care a locuit în Sihem. „Ghedeon a avut șaptezeci de fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste. Iitoarea lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-a pus numele Abimelec”. (Judecătorii 8:30, 31; Căpeteniile sau fruntașii turmelor „creștinătății” religioase sunt uriașii comerțului și a politicii. (Ieremia 25:31. Acești puternici ai turmei sunt aceia care în realitate dirijază preoșimea și stăpânesc organizațiunea religioasă. Acești „fruntași ai turmei” sunt ca și Abimelec bastarzi, adică creștini bastarzi. Iitoarea amintită mai sus a lui Ierubaal (sau Ghedeon) reprezintă în chip potrivit pe „religiunea organizată” sau pe așa numitul „creștinism organizat” care a născut pe bastarzii sau pe „fruntașii turmei” care au dat naștere ideii unei stăpâniri a lumii care este contrară aceleia a lui Dumnezeu prin Christos Isus. Acești oameni sunt numiți aici creștini bastarzi deoarece nu sunt urmași legitimi ai lui Christos Isus. Ghedeon a fost din seminția lui Manasse. (Judecătorii 6:15 Iitoarea sa care a locuit în Sihem a aparținut la seminția lui Efraim, și aceasta a făcut ca fiul ei Abimelec să fie jumătate efrainit și jumătate manassit; dar atât Efraim cât și Manasse au fost urmași de ai lui Iosif.

5 Egoistul extrem care a fost Abimelec, mânat de ambițiunea sa de a fi căpetenie în Israel, și-a propus să-și satisfacă dorința rea. „Abimelec, fiul lui Ierubaal, s'a dus la Sihem la frații mamei lui, și tatăl cum le-a vorbit atât lor cât și la toată familia casei tatălui mamei sale”. (Judecătorii 9:1) Așa se vede că Abimelec a locuit în casa tatălui său în Ofra și în loc să-și facă cunoscut scopul locuitorilor aceluși oraș s'a dus în grabă în locul unde l-a născut mama sa, care oraș a fost locul principal al adorațiunii lui Baal-Beril. Aceasta a fost prima capitală după răsfrătirea celor zece seminții ale lui Israel, care răsfrătire a fost condusă de seminția lui Efraim. (I Impărași 11:26; 12:25) Numele „Sihem” înseamnă „spate” sau „umăr”, care nume se datorește probabil faptului situațiunii sale pe un creștet de deal sau platou. Sihem-ul a fost una din cele șase cetăți de scăpare și de aceea o cetate levitică de a familiei lui Chebat din seminția lui Efraim. (Iosua 20:1-7; 21:20, 21) Acolo a fost Iosua căvântarea sa de despărțire și a făcut împreună cu Izrael un legământ de credincioșie cu Iehova Dumnezeu. (Iosua 24:1, 24, 25) Sihem a fost locuit în parte de seminția lui Efraim. (I Cronici 6:66, 67) Iosua a aparținut aceluși seminții. Este de importanță de a nota că nichinul din cel trel rule de oameni ai lui Ghedeon n'a venit din Sihem sau din seminția lui Efraim. (Judecătorii 6:31, 35; 7:21; 8:1) Locuitorii Leviți ai Si-

hemului par a reprezenta foarte potrivit pe preoșimea „creștinătății”. Inclusiv clasa numită „servul său”; pe când ceilalți locuitori ai aceluși oraș efrainit reprezintă pe „fruntașii turmei” sub conducerea religioasă a preoșimii sau a conducătorilor religioși; și după cum preoșimea a avut atunci conducerea în ea privește cultul lui Baal. Tot așa este și în timpul de acum în fruntea religiiunii Dia-volului. Abimelec, fiul bastard al Iitoarei, a reprezentat în chip deosebit pe acești „fruntași ai turmei” ai „creștinismului organizat” care pozează ca urmași ai lui Christos dar care în realitate sunt bastarzi.

6 Abimelec a știut de bună seamă că tatăl său Ghedeon a refuzat demnitatea de rege atât pentru el însuși cât și pentru fiii săi. (Judecătorii 8:22, 23) Fiind el un copil nelegitim a conchis probabil că el nu este legat de ordi-nelile tatălui său; și tot așa conchid și puterile comerciale și politice ale „creștinătății” din timpul prezent că ele nu sunt legate de Cuvântul lui Dumnezeu și al lui Christos. Abimelec s'a dus în orașul înclinătorilor Dia-volului în scopul ca să înceapă acolo o campanie electorală pentru ca să fie făcut rege în loc să aștepte până când va alege Dumnezeu un rege pentru Izrael. Vorbirea sa electorală către neamurile mamei sale a fost cu deosebire aceea că el este un fiu al lui Ghedeon și pe lângă aceasta pe jumătate efrainit și prin urmare o rudă apropiată a locuitorilor din Sihem. El a așteptat că vorbirea sa va face pe poporul din Sihem să-l favorizeze și că ei îl vor prefera pe el în locul unuia din cei șaptezeci de fii care a locuit într'un oraș străin; și într'adevăr poporul condus de „patriotism” egoist l-a sprijinit. Abimelec s'a increzut în felul acesta pe neamurile lui trupești în loc să se increadă în Dumnezeu care a fost de fapt Liberătorul care a liberat pe Izrael prin mâna lui Ghedeon. Tot așa a fost și cu „creștinătatea” în decursul războiului mondial. Cu toate că a fost înștiințată că timpurile națiunilor au ajuns la sfârșit și că împărăția lui Christos a sosit și că lumea lui Satan este acum la sfârșit, totuși conducătorii lumii comerciale și ai politicii nu s'au sfătuit cu martorii credincioși ai lui Iehova care le-au adus acest mesaj la cunoștință prin proclamațiune publică; ei acești egoiști au mers la „rudele lor de sânge” la conducătorii cultului religios din „creștinătate”, adică la aceia care s'au dedicat baalismului sau adorațiunii formale a vreunului lucru sau al tuturor lucrurilor în loc să fie devotați într'adevăr Domnului Dumnezeu și lui Christos Isus. Acești egoiști au întrebunțat după aceea preoșimea ca propagandiști și i-au făcut să recomande sau să laude Liga Națiunilor ca lucrul care va governa lumea; și ea a și făcut aceasta.

7 După ce a sosit în Sihem, Abimelec a făcut cunoscut candidatura sa pentru demnitatea de rege și a zis pe scurt: „Paratrânelul meu este așezat, eu provoc la luptă”. (Judecătorii 9:2) Politicianii de astăzi urmează aceeași cale. Abimelec s'a străduit după aceea să câștige pe partea sa pe toți străngătorii supuși de voturi, inclusiv presa de vânzare sprijinită cu bani de ajutor politici, și să-i facă să lucreze și să strige pentru el. De aceea a zis, complicitorii săi intimi: „Spuneți, vă rog în auzul tuturor locuitorilor din Sihem”. Cuvântul care este tradus aici cu „locuitor” vine din cuvântul evreesc „baalim” și înseamnă „maestru” sau „proprietar”. Rotherham traduce acest text, „stăpânitorilor din Sihem”. În timpul prezedat domniile marelui comerț și politicienii sunt de fapt proprietarii și stăpânitorii poporului, și pe lângă aceasta preoșimea îi sprijinește cu var stins pentru ea în felul acesta să-i ungă cu ulei și să-i facă albi, și-i face așa cum arădă mormintele văruite, ceea ce și sunt într'adevăr. Abimelec a pus întrebarea: Ce este mai bine, să stăpânească pe sine voi șaptezeci de fii (manassiti) sau să domnească numai un om peste voi? Gândiți-vă la aceea că eu sunt unul dintre ai voștri! Aceste cuvinte nu numai că au fost expresiune a unei uri împotriva străinilor. În timpul de astăzi când martorii lui Iehova sunt urâți de toate națiunile din pri-

cina numelui Domnului sunt într'adevăr străini și fără cetățenie pe pământ și sunt tot așa de urâți de grupele slăbănitoare ale pământului cum a urit Abimelec pe fiii legitimi ai tatălui său. (Matei 21:9; 1 Petru 2:11) Cei ce constă în „frunzișii turmelor” „creștinătății” fiind creștini bastarzi, sunt „as și carne” cu ceilalți copii ai lui Satan, și la aceeași înrudire se înrudese ei de fiecare dată când voiesc să ajungă vreun scop egoist. Ei au fost luați în familia „creștinătății”.

3 Cei șaptezeci de fii ai lui Ghedeon au fost fii legitimi și în numărul lor era cuprins și Ieter, întâiul născut. După Judecătorii 8:1, 20, Ieter pare a fi fost unul din cei trei sule care au format ceata mică a lui Ghedeon și au câștigat marea biruință asupra dușmanului. Aceasta sprijinește concluziunea că cei șaptezeci de fii ai lui Ghedeon reprezintă pe aceia care în timpul împlinirii parabolei profetice au format frații lui Isus Christos și despre care Isus a zis: „Iată-mă, eu și copiii, pe cari mi i-a dat Dumnezeu”; și iarăși: „Lui nu-i este rușine să-i numească frați”. (Evrei 2:11, 13) Aceștia au fost invitați să intre în legământul pentru împărăție și ei au fost luați în el pentru ca să aibă parte la justificarea numelui lui Iehova, și să fie uniți cu Christos și să domnească împreună cu el. (Luca 22:28-30; Apocalips 20:4-6) În decursul punctului culminant al războiului mondial acești credincioși au vestit cu zel mesajul împărăției așa cum i-au înțeles ei atunci, și de aceea alitudinea și lucrarea lor a pus pe fiii bastarzi ai „creștinătății” înaintea întrebării stăpânirii lumii și aceasta a condus la o conspirație pentru nimicirea acestor fii ai lui Dumnezeu. Acel spirit amar împotriva fiilor credincioși ai lui Dumnezeu a început să fie manifestat de preșine și de elementele comerciale, politice și militare ale organizației lui Satan imediat după izbucnirea războiului. Grupele comerciale și politice care au provocat războiul au fost totdeauna pentru un guvern al poporului centralizat în mâinile câtorva persoane, cu care ocazie ei înșiși să fie bine înțeleși persoanele de darit; cu alte cuvinte: ei au agitat pentru un guvern al poporului printre minoritate spre folosul claselor privilegiate; și aceștia au fost totdeauna împotriva domniei drepte a lui Christos, și aceasta s'a arătat cu deosebire în decursul războiului mondial. Întocmai ca Abimelec, și contrar spiritului lui Christos, acești oameni egoiști ai timpului prezent și-au luat pe nedrept onoarea și privilegiul de a guverna lumea. — Evrei 5:4-6.

4 Campania electorală în favoarea lui Abimelec s'a început, și baalimii, proprietarii și stăpânitorii orașului, au fost primii care au făcut un pas efectiv: „Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s'a aplecat spre Abimelec; căci își ziceau: El este frate cu noi”. (Judecătorii 9:3) Aceasta a fost o agitare pentru alegerea unei stăpâniri omenești disprețuind măsurile luate de Iehova cu privire la guvern. Despre aceasta a declarat Iehova mai târziu: „Pe mine m'au lepădat ca să nu domnesc peste dânșii”. (1 Samuel 8:7) Proprietarii sau oamenii baalim din Sihem au pomenit din bicu și masa turmei de oameni s'a pus în grabă în șir și a aclamat pe Abimelec și a strigat: „El este fratele nostru, noi suntem pentru el și pe el voim să-l avem stăpânitor peste noi”. Leviții fărnici sau conducătorii închinăciunii lui Baal, care reprezintă pe conducătorii religiei din timpul de astăzi, au fost repede de acord cu aceasta și au zis: „Deoarece regalitatea vine în orașul nostru dăm ajutorul nostru patriotic rudei și concetățeanului nostru”. Dar bună starea generală a poporului n'a fost luată în seamă și Căvanțului lui Dumnezeu nu i s'a dat nici o atențiune. Așa a fost și în decursul războiului mondial. Grupele comerciale și politice au purtat războiul pentru ajungerea scopurilor lor egoiste. Ei au lansat această lozincă fărnică: „Războiul va face lumea sigură pentru democrație (guvern al poporului)”, însă ei s'au străduit să facă lumea sigură pentru birocrație. Venirea lui Christos și a împărăției sale au fost lăsate cu totul la o parte, și întocmai

ca tatăl lor Diavolul, au zis: „Lumea ne aparține nouă și noi voim să domnim peste ea, de aceea să fimem loialități patriotice și să ne asigurăm domnia noastră”.

5 Preoții lui Baal, în care au fost cuprinși bine înțeleși și Leviții, au îngrădărit în templul idolului lor sau în biserică lor numită „casa lui Baal-Berit” în Sihem o sumă de bani. Mitocanimea entuziasmata care a voit să și pună un rege peste ea a mers înaintea casei unde se puneau la cale uelțirile preoțimii, și preoțimea a arătat înțelegere pentru situație și bună voință de a face și ea partea ei. „I-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe cari i-au ridicat din casa lui Baal-Berit, Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâiu și neastâmpărași, cari au mers cu el”. — Judecătorii 9:1.

6 Aceștia au fost bani care au fost consacrați închinăciunii Diavolului și ei au fost dați de bună voie pentru ajutarea și sprijinirea campaniei electorale a lui Abimelec și ei au și fost întrebuințați imediat. În același chip au strigat și preoții „creștinătății” de pe amvonurile lor când puterile comerciale și politice au ațâțat războiul mondial al cărui scop real a fost să le asigure domnia: „Noi avem sânge răguș în vinele noastre! Ca patrioții buni trebuie să sprijinim acest războiu. De aceea scoateți și dați banii voștri!”

7 Ei au schimbat bisericile lor în stațiuni de recrutare și au vândut imprumuturi de războiu și mărei de războiu și au adunat bani pentru scopuri de războiu și au ajutat să se facă loc liber stăpânirii absolute a marului comerț, și rezultatul este că astăzi în „creștinătate” dictatorii sunt la cârmă. Cu banii pe care Abimelec i-a primit dela preoțime a locuit pe niște lenesi „oamenii netrebunții și înșurătorii” după cum sună traducerea ca să-i ajute la întreprinderea sa criminală împotriva celor care i-au fost în cale. Perechea lor în ziua de astăzi se găsește în oamenii violenți și în „brațul tare al legii” care împlinesc dorințele puterilor fără inimă slăbănitoare și pedepsesc pe martorii credincioși ai lui Dumnezeu.

8 Cei șaptezeci de fii legitimi ai lui Ghedeon ar fi putut sta într-o bună zi în calea uelțirilor ambițiosului Abimelec, de aceea s'a hotărât să-i curățe din cale. „A venit în casa tatălui său la Ofra, și a ucis pe frații săi; fiii lui Terubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră. N'a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Terubaal, căci se asemnase”. (Judecătorii 9:5) Această crimă a fost faptă brutală deschisă a conspirației urzite în Sihem împotriva casei lui Ghedeon. (Judecătorii 9:21, 57) În același chip în decursul războiului mondial elementele egoiste comerciale și politice, pentru a putea aduce lumea prin dictatură cu totul sub puterea lor, au format un complot pentru înlăturarea „pestilențialilor (ca ciurma)” urmași ai lui Christos Isus care au slăruit în proclamarea mesajului împărăției lui Dumnezeu și a vestit fără încetare că această împărăție a sosit și este singura speranță a lumii. Toți fiii legitimi ai lui Ghedeon, afară de Iotam, cel mai tânăr, au fost omorâți pe „aceeași piatră”. Această „piatră” a reprezentat pe Christos Isus, piatra fundamentală a casei regale a lui Iehova, temelie organizației principale a lui Dumnezeu. (Matei 16:18; Psalmi 118:22) În decursul războiului mondial servii credincioși ai lui Dumnezeu au stat cu lărice pentru Piatra lui Iehova. Regele său. Din acest motiv și pe această Piatră fundamentală a fost ucisă în anul 1918 lucrarea credincioșilor; și aceasta a fost fapta brutală a elementelor comerciale și politice ajutate și sprijinite: de preșine și de clasă militară „omul păcatului”. (Apocalips 11:7, 8) „Unii dintre servitorii credincioși ai lui Iehova au fost ucis într-o devor în decursul războiului mondial din cauza credincioșiei lor față de Dumnezeu și față de Regele său.”

9 Abimelec împreună cu garda sa ucigașă de moșieri a omorât pe fiii lui Ghedeon, printre ei și pe Ieter, pe primul născut; Iotam, cel mai tânăr, însă a scăpat. Deoarece s'a ascuns. Numele „Iotam”, înscăunat de Iehova este perfect”. El pare a preumbră în primul rând pe Regea pe care Iehova i-a păzii sau ocrotit în decursul răs-

bolului mondial, aceștia sunt credincioșii care au supraviețuit prigoanilor și care sunt preambriți și prin Mardoheu și Naomi. Aceștia au fost asemeni de fața Șarpelui, Balaamului, prin aceia ca s'au refugiat pentru 1260 de zile în pustiu unde au rămas din 1919 până în 8 Septembrie 1922. Apocalips 12:6, 11: „Lumina”, volumul întâiu, pagina 216, în englezeste: „Acești credincioși sunt aceia pe care Domnul i-a făcut clasa „servului său credincios și înțelept” în care clasă au fost luați mai târziu și alții, și aceștia împreună formează rămășița. Iehova a păzit pe Iotam pentru scopul său și așa a păzit și pe rămășiță.

Domnii cei mari din Sihem au condus după aceea pe moșicimea fărâtoare de rege la casa lui Milo din Sihem care a fost o fortăreață sau o garnizoană. Nu de aceea s'au adunat acolo ca să protesteze împotriva uciderii nelegiuite și nedemne a celor șasezeci și nouă de fii nevinovați ai lui Ghedeon, ci pentru ca să-și împlinească „datoria lor patriotică” și să facă pe omul egoist, lacom, ucigător și ambițios rege al lor și instrument pentru înfrângerea lor. „Toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s'au strâns laolaltă și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul (alte trad.: stejarul monumental, sădit în Sihem”. (Judecătorii 9:6) Stejarul amintit aici de lângă stălpul de aducere aminte (după o altă trad.: reprezintă organizațiunea lui Satan, „arborile mare”, subț care se săvârșese toate faptele necurate și crude. Incoronarea regelui Abimelec ales de ei nu a avut loc în cortul mărturie sau în templu în locurile pe care l-a poruncit Dumnezeu poporului lui Izrael, ci încoronarea s'a făcut în locul care a reprezentat zăgazul lui Satan. (2 Samuel 18:18; 2 Împărați 17:10. În chip asemănător a jubilat „creștinătatea” imediat după războiul mondial, după ce lucrarea Ilie a fost omorâtă, și a continuat să tapede pe Regele lui Iehova și mesajul său al împărăției; în timp ce-au lucrat contrar Cuvântului lui Dumnezeu au pus în locul împărăției Liga Națiunilor, și preoșimea a strigat cu ocazia acelei încoronări: „Liga Națiunilor este expresiunea politică a împărăției lui Dumnezeu”. De atunci încace au fost aduse în existență și alte subterfugii comerciale pentru a ajuta să țină pe instrumentele egoiste ale marelui comerț în pozițiunea lor de putere.

Iotam, singurul supraviețuitor dintre fiii legitimi ai lui Ghedeon, s'a ascuns când a aflat ce s'a întâmplat. Tot așa și clasa servului credincios a lui Iehova a fost într'un loc ascuns în anul 1919, când Liga Națiunilor, instrumentul intereselor egoiste, a fost uns și instalat, și înlocuit ea și Iotam și ea a fost încunoștințată despre ceea ce a avut loc. „Iotam a aflat despre lucrul acesta. S'a dus și s'a așezat pe vârful muntelui Garizim, și iată ce le-a strigat (vestit prin inspirațiune divină) el cu glas tare: „Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dumnezeu să vă asculte!” (Judecătorii 9:7) Muntele Garizim a fost locul de unde a pus Iehova să se vestească binecuvântările, după cum este scris în Deuteronomul; pe când blestemele au fost rosite de pe muntele Ebal care era în fața muntelui Garizim ceva mai la nord. (Deuteronomul 27:11—13; Iosua 8:30—33) Un munte este un simbol al împărăției lui Dumnezeu sau al organizațiunii regale, a lui Dumnezeu și muntele Garizim pare a reprezenta în mod clar împărăția sau organizațiunea principala a lui Iehova unde stau acum picioarele servitorilor lui Iehova în timp ce proclamă mesajul de avertisment al lui Dumnezeu și vestea bună pentru ca cine ure o urechi de auzit să audă aceste lucruri. Sunt „picioarele” marelui Ghedeon, Christos Isus, care stau pe munte și vestese acum din mila lui Dumnezeu mărturia lui Isus Christos. — Isaia 52:7; 40:9; Apocalips 12:17. În timp ce Iotam a stat pe vârful stâncos al muntelui a fost în afară de cerul dușmanilor care desigur ar fi ucis, dacă ar fi putut pune mâna pe el; prin urmare Iotam a fost într'o pozițiune de a scăpa repede dacă s'ar fi fost urmărit. Situațiunea lui Iotam reprezintă de rămășița lui Iehova în locul ascuns al Celui Prea

Înalt, din care loc de siguranță ei proclamă neîncetat mesajul Domnului. (Psalm 91:1, 2) Pozițiunea lui Iotam pe vârful muntelui i-a făcut cu puțință să vorbească în așa fel ca să poată fi auzit de toată mitocăniunea care se adunase jos pentru încoronare și care tocmai făcea pe Abimelec rege. Acest tablou viu corespunde cuvintelor următoare ale lui Isus adresate urmașilor săi credincioși: „Că vă spun eu la întunecare (în locul secret al templului), voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovădușiți de pe acoperișul caselor”. (Matei 10:27) Iotam a strigat: „Ascultați-mă, locuitorii (balim-ii, proprietarii, domnii) Sihemului și Dumnezeu să vă asculte!” În același mod face Dumnezeu să se deie prin martorii săi înștiințare și avertisment și elementelor stăpânitoare ale organizațiunii lui Satan; și după ce acești oameni egoiști au primit acest avertisment vor fi făcuți răspunzători de Iehova pentru declarațiunile, propaganda și faptele lor, care fapte vorbesc mai tare decât cuvintele lor. Înlocuim după cum Iotam a făcut pe acea mulțime care se adunase pentru încoronare să-l asculte cu atențiune, tot așa face acum și martorii lui Iehova, din mila lui Dumnezeu, pe marelui comerț, pe politicieni și pe preoșime să asculte vestirea scopurilor lui Iehova. Creștini făcându-și inclusiv clasa „omului păcatului”, au stăruit tot mereu ca martorii lui Iehova să nu zică nimic despre elementele comerciale și politice ale acestei lumi, deoarece acești stăpânitori zic ei, constituie înaltele stăpâniri care dărnesc și acestora trebue să le fie supus fiecare om. Ei preseser în această ca și în toate celelalte lucruri. Noi avem aici un tablou profetic clar care arată că rămășița clasei servului care este acum pe pământ trebuie să strige tare, aceluia care au așezat „ariciunea pustirii” în locul împărăției lui Dumnezeu, și trebuie să avertizeze și poporul și să-i facă cunoscut faptele ca să fugă în singurul loc de siguranță.

Stând pe acel munte înalt Iotam, prin inspirațiunea lui Dumnezeu, a rostit parabola sau „profeția despre arbori”. Multe veacuri de arândul a fost această profeție pecețuită. Înlocuim ea și celelalte profeții ale Cuvântului lui Dumnezeu nici aceasta n'a putut fi înțeleasă mai înainte de a i se fi început împlinirea. Acest timp pare a fi sosit acum, și Iehova desfășoară în mila sa profeția despre „arbori” pentruca cei ce-i sunt într'adevăr devotați să audă și să înțeleagă și să se poarte în mod corespunzător. Care este prin urmare însemnarea profeției rostite de Iotam? și ce legătură are ea cu martorii lui Iehova?

(Continuarea urmează.)

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Ce scop a urmărit Iehova prin facerea tablourilor profetice și păstrarea unei dări de seamă despre ele? Când, unde și cui descoperi el însemnarea acestor tablouri profetice? Cine sunt aceia care sunt numiți „arbori ai dreptății”, și ce răspundere este legată împreună cu acest nume al lor?
- Alin. 3. Pentruce face Iehova acum cunoscut rămășiței însemnarea profețiilor sale scrise de mult timp în Biblie?
- Alin. 4. Relatează parabola cu privire la arbori.
- Alin. 5—7. Cine este reprezentat prin arborii, viața de via, orașul și persoanele amintite în parabolă?
- Alin. 8. Dovedește cu texte biblice că împlinirea acestei parabole profetice s'a început după anul 1919 și în 1918 s'a împlinit mai departe.
- Alin. 9—13. Ce fapte arată că Israel prin purtarea sa raportată în Judecătorii 8:33—35 a reprezentat „creștinătatea”?
- Alin. 14, 15. Pentruce a căutat Lucifer să se anule pe sine? Ce expresiune a găsit această formă de egoism?

Urmează în pagina 70 a revistei